

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L6G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

mirko388@allstream.net

No. 7-8, Vol. 28., July-August--červenec-srpen 2004.

AUGUST 1944

Kedže, ako nás učili, kto čosi pri veľmi dokazuje, vskutku o tom nedokazuje nič, o udalostiach, ktoré si pripomínáme, žiada sa ni vypovedať tu predovšetkým stručne. V Slovenskom národnom povstaní pred

Ladislav Ballek

šesťdesiatimi rokmi proti jednotkám šiestich divízií vojsk SS a wehrmachtu (48 000 vojakov) bojovalo v radoch 1. československej armády na Slovensku 60 000 povstaleckých vojakov a povstania sa zúčastnilo 18 000 partizánov. A ďalej: 90 slovenských dedín bolo vypálených, 5396 ľudí bolo nájdených v masových hrobkách a 50 000 ľudí bolo odvlečených do koncentračných táborov.

O SNP sa kedysi pred nami hovorilo, že sa podobalo všeľudovému výbuchu, ktorý svet od nás akoby ani nečakal. Veď v tom čase Slovákov smrť priamo neohrozovala a ani ich najväčšmi zo všetkých ľudí v Európe nesužoval hlad. Tak prečo povstali?...

Povstali za slobodu a obnovenie svojej československej vlasti. zneváženej.

Do SNP šli ľudia všetkých možných vyznaní, vier, politických orientácií, orientovaní však všetci československy a slovensky. A povstali sme aj proti svojmu osudu, malosti, prislovečnej pokore, dlžobám voči demokracii, pre potrebu zmeniť svoje dejiny... Žiadalo sa nám slobody, rovného postavenia v obnovení Československej republiky a uznania sveta. A v SNP sa nám naozaj narodilo nové národné seba-vedomie. Povstanie sa nám stalo aktom mravnej očisty.

A o dnešných časoch žiada sa mi ešte dodať: Som rád, že sa na SNP, druhé najväčšie povstanie v časoch 2. svetovej vojny, nezabúda ani v Českej republike. Veď v SNP sa vtedy naozaj popri našej národnej slobode najmä na obnovení spoločný štát s bratmi Čechmi myslelo. Účastníci SNP, ktorí v Českej republike

žijú, to dobre vedia, a preto neudalosť nestratili na ich rešpekte ani po rozdelení ČSFR.

Praha, 5. 8. 2004

LADISLAV BALLEK
VELVYSLANEC SLOVENSKE
REPUBLIKY V ČR

NATIONAL STUD IS 425 KLADRUBY NAD LABEM

YEARS OLD!

This famous institution celebrated the 425th anniversary of its founding this summer with an outstanding Horse Show. It's success proved that new management team/Ing. Lenka Gotthardová, CSc. and Ing. Milan Vítek/ is best assurance of the promising future for everybody concerned. Why should the tourists visit only Prague?

The popularity of some horse breeds spread across national borders as did the faith, culture, arts and architecture. At the end of the Renaissance and beginning of the Baroque, horses from Spain arrived to many European countries including Bohemia. The history of the Kladruher is closely related to the place of their breeding, the National Stud at Kladruhy nad Labem.

The National Stud at Kladruhy nad Labem is located approximately 25 km west of Pardubice.

Horse breeding in the Pardubice region has had a long-standing tradition. The aristocratic family of Pernstein, living at Kladruhy, was among the important horse breeders of the first half of the 16th century. After political changes during the reign of Maximilian II, the Kladruhy estate had devolved to the Habsburg Imperial Court. In 1579 the Emperor Rudolf II had promoted the Kladruhy Stud to the Imperial Stud, and from that time on the Stud supplied horses to the Imperial Court in Prague and Vienna until 1918.

Kladrubers were originally bred in different colours, but since the end of the 18th century only greys and blacks were produced. The greys were used for ceremonial purposes of the Imperial Court, and the blacks served to Church dignitaries. The father of Maria Theresa, Charles VI, who built the representative building of the Spanish riding School in Vienna, Austria, played an important role in the development of the Kladruher breed.

Even though the Kladruhy Stud is more than 400 years old, written horse pedigrees can be traced only up to middle

of the 18th century; as the Stud was affected by fire in 1757 when its buildings and documents were destroyed.

The main strains of grey Kladrubers include Generale, Generalissimus, Favory, Sacramoso and Rudolfo.

Kladrubers participated in founding two lines of the Lipizzaner, the Favory and the Maestoso.

Black Kladrubers are bred in strains Sacramoso, Solo, Siglavi and Romke.

Kladrubers are characterised by their convex head, cylindrical trunk of medium length, large ribcage and high action of legs. Kladrubers have been bred as coach horses and are described as carrossiers as they were used for large carriages - carrosses. Horses at the Kladruhy National Stud are located both at Kladruhy nad Elbe (greys) and Slatiňany (blacks). The Kladruher population is approximately 1 100 horses, half of which is kept by the National Stud.

The Kladruher was declared to be a Cultural Monument in the middle of the 1990s and on January 1st of 2002 a National Cultural Monument (Kladruhy Stud plus the stock herd of 65 mares and 4 stallions).

Since the 1960s Kladrubers have successfully competed in national and international driving events. They have been used by Czech competitors as well as by many foreign drivers. The Kladruher is not only an important ceremonial but also a sports horse, which found its supporters even among recreational riders or riders specialising in an increasingly popular baroque riding. We hope you can enjoy and admire these noble horses and the Stud.

Kde básníkům se kdysi poroučelo

V první polovině 90. let byla veřejnému mínění vytvářena vnučovaná představa, že být sociálním demokratem je totéž jako žít v zajetí předlistopadových souvislostí. Skutečnost, že česká sociální demokracie sdílela osud perzekvovaných jako ostatní demokratické strany, zůstávala z různých důvodů a motivů stranou. Právě tak jako těžiště demokratického exilu in toto, jako je boj Rady svobodného Československa nebo Peroutkův *Demokratický manifest*.

Součástí tohoto zapomení byla a bohužel stále je osobnost, ke které má česká společnost také - vedle mnoha jiných - trvalý dluh. Osobnost třetího předsedy strany a jejího dlouholetého zástupce v Socialistické internacionále. Osobnost Viléma Bernarda (1912-1992), v letech 1973-1989 předsedy ČSSD. Osobnost právníka, významného studentského vůdce 30. let. Osobnost muže, jehož životní zkušenost formovalo i nedobrovolné poznání sovětské skutečnosti let 1939-1945.

Vydáním knihy *Pohled zpět/ Život ve věrech 20. století* v nakladatelství Akropolis se částečně splácí náš dluh vůči Bernardovi. Podstatnou část publikace tvoří jeho exilové texty. Především to platí o studii *Kde básníkům se poroučelo/ O české literatuře za komunistické nadvlády*, líčící situaci glajchšaltované české literatury první poloviny 50. let, jehož cennost je dána faktem, že vznikala aktuálně

během 50. let a jako aktuální byl vydán v dobově známé edici české exilové literatury *Sklizeň* vydávané ve švédském Lundu.

Srovnatelně cenný je i vzpomínkový text jedné z prvních prvorepublikových absolventek proslulé Vysoké školy obchodní Růženy Volínové-Bernardové, dodnes žijící 91leté vdovy po Bernardovi. Kultivovanost stylu, bystrost a nepředpojatost pohledu jsou pojícím prvkem autorčiných vzpomínek na mládí v severočeských Teplicích, atmosféry studentské Prahy 30. let, života za protektorátu i postupného střízlivění z komunistických ideálů a posléze života v britské emigraci, která se autorce i její rodině stala druhou vlastí. Oba manžele spojoval i hluboký zájem o kulturu a literaturu.

Výsledkem je mimořádně čtivý, snahou o nepředpojatost charakterizovaný dokument o kulturním i politickém klimatu doby. Zejména o vzpomínkách Růženy Volínové-Bernardové pak platí, že kniha je mimořádně poutavou, místy strhující a stylisticky vzorně zvládnutou přítažlivou četbou o skutečnostech historickou paměť podnětně české demokratické tradice.

To je také důvodem, proč ČSSD podpořila vydání knihy v roce, v němž vzpomíná na 125. výročí svého založení.

Jiří MALÍNSKÝ

Proti odporu lingvistů, geografů i historiků vláda rozhodla napřesť použít jen dvouslovný název České republiky ve všech jazykových mutacích. Odmítla tedy používat jednoslovný název Česko (a tedy i Czechia a Tschechien). Používání dvouslovného názvu země snad vyloučí zaměňování naší republiky za Čečensko (Chechnya) a používání takových jazykových nesmyslů jako např. text „Brewed in Czech“, který je uváděn na etiketách Plzeňského Prazdroje, který lze přeložit snad jedině jako „uvařeno v Čechovi“.

-JK-

Národní hřebčín Kladruhy nad Labem, s. p.
533 14 Kladruhy nad Labem, Czech Republic
Tel: ++420 466 933 832-7, Fax: ++420 466 932 374
E-mail: kladruhy@nhkladruhy.cz, www.nhkladruhy.cz

Národní hřebčín Kladruhy nad Labem, s. p.
Odštěpný závod Slatiňany, Zámecký park 169
538 21 Slatiňany, Czech Republic
Tel: ++ 420 469 681 135, Fax: ++ 420 469 681 265
E-mail: slatinany@nhkladruhy.cz

Guided tours are available (april - october) every day at 11:00 am, 1:00, 2:30 and 4:00 pm with the exception of Mondays. Guided tours for large groups of visitors and other services must be booked in advance by calling ++420 466 933 832 or fax No. ++420 466 932 374.
We are looking forward to your visit.

The Stud Farm is located about 80 km east of Prague, in direction to Pardubice. The signs will help you..

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mírko Janeček.

Secretary of the Editorial Board:

Jana Janečková-Bayerová.

Tel.: /905/ 278 - 4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:

„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00

USA ... \$ 24:00

Zámorí, letecky ... \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolné předplatné na rok 2004
lze poslat poštovní poukázkou ty-
pu "C" nebo v hotovosti na adresu:

Jaroslav Kašlák, Kalinčiakova 23,
917 01 Trnava, Slovensko.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Na Newfoundlandu zemřel stavitel
prvotřídních silnic Colin Karasek, 71. Bez něho by nebyla dneš-
ní Trans Canada Highway. Sbíral všecko, co se týkalo WW2. -- V
Kitcheneru, Ont. zemřela významná krajanka paní Markéta Štarko-
vá, 97. Její manžel byl předsedou ČSNS v Kanadě. -- Trapný pří-
pad hon.konsula ČR ve Vancouveru, BC, byl dořešen jeho odchodem,
ke spokojenosti našich krajanů na západě Kanady. -- Kan.TV CBC
poslala team do Zlína a natočila tam hodinový dokument o To-

We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through
the Publication Assistance Program (PAP)
toward our mailing costs

Klaus si zavtipkoval o unii

Oslo • Václav Klaus se včera rozloučil s nor-
ským Osloem na českém velvyslanectví, kde se
šel s krajanem. Jako již poněkud starší v Norsku
zažertoval na téma Evropské unie.

Prezident se naklonil k jedné z krajanek, která
v Norsku pracuje jako překladatelka, a pozna-
mal, že časem taci jako česko-norská pře-
kladatelka ztratí zaměstnání, protože bude
vytvořeno jednotné evropské esperanto.

„Za chvíli nebudeme mít jen jednotnou mě-
nu, ale i společné jídlo, evropský eintopf, a ta-
ke společnou řeč, v níž bude zastoupeno pár
slovíček z každého jazyka,“ řekl Klaus.

S Klausem se na ambasádě setkali zástupci
všech generací - od nejstarší uprchlické vlny
z roku 1948 po české občany, kteří do Norska
přišli v posledních několika letech většinou za
obchodem.

Prezident pro svůj odtahovaný postoj ke sjedno-
cování Evropy nacházel v zemi, jež v roce
1994 v referendu vstup do Evropské unie od-
mítla, značné porozumění.

máši Bačovi, 90. Zmínil se, že se vrá-
til opálený ze svého sídla ve Sv. Mo-
řici ve Švýcarsku. -- Žádost občana ČR
o vystěhování do Kanady stojí 500
kan.dolarů a nezávislý žadatel má
mít nejméně 10.000 kan.dolarů. Znalost
anglického jazyka je žádoucí. V přípa-
dě odmítnutí, se prvních pět stovek
nevrací. -- Početná rodina Janečků ži-
je v okolí Dunhamu, Que. Vyznají se ve
výzkumu zemědělství. -- Eva Židková nap-
sala pro "Calgarské Listy" fejeton
"Náš pes Bor". -- Jiří Parker-EBEN a
jeho manželka Eileen slavili nedáv-
no 50.výročí svatby. Šedesáté výročí
slavili na Vancouver ostrově manželé
Matulovi. Robert má "jen" 84, byl vy-
sazen ve skupině WOLFRAM a bydlí v
malebné obci Chemainus, BC. -- Začíná
se stavět 1.200 domků a věžáků ko-
lem katedrály Štefana Romana v Mark-
hamu, Ont. -- Gen.konsulka ČR v Montrea-
lu se jmenuje Viera Jarešová. -- A.
Bachner v Montreálu oslavil "86".

Když byl v roce 2003 ve
velké hale Karolína oká-
zale zahájen "Týden za-
hraničních Čechů" byl
projev JUDr. Pavla Voša-
líka, tehdy náměstka mi-
nistra zahraničí ČR, vy-
nikající. V tom soutě-
žil s Petrem Pithartem.
O krajanech věděl dr. Vo-
šalík hodně, protože byl
v redakční radě měsíční-
ku "České Listy". Je nyní
novým velvyslancem ČR
v Ottawě a doufáme, že
to bude pro něho dobré
zastavení v životě. MJ

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Martinů Collegi-
um, Praga /Hálko-

vá, Sedlák, Strnad/ vystoupí na Masarykovnu v

Torontě v 17 hod. 21.listopadu 2004. Další

vystoupení v Torontě je v Unitarian kostele,

175 St.Clair Ave.W., ve 20 hod. 24.listopa-

du. Během prvního koncertu budou dávat Sme-

tanu a Dvořáka, během druhého hlavně Mozarta.

--Hon.konzul ČR v Ontáriu V.Lanny Rosický od-

chází do ČR. Vydržel to 3 roky a pomohl mnoha

lidem. -- "75" oslavil v dubnu v Torontě Jan Waldauf. Vzal si

do hlavy, že sepíše kroniku Sokolstva v zahraničí od roku 1948.

Montrealský resident a polešovický rodák Josef Janík popsal

v chicagských "Hlasech národa" ilegální přechod hranic do Ra-

kousky v roce 1950. Vzal sebou svého nejlepšího přítele J.Vačuru. -- Resident

Vancouveru Lubomír Dvořák, 57, přišel o život při autonehodě na Slovensku. Byl

to vynikající kytarista. -- Jiří Grossman pobavil 2.10.naše krajany ve Winnipegu.

Hala Jednoty na McKenzie St.byla plná. -- K 50.výročí založení "Hostýna" poblíž

Montreálu vyšla vyšla elegantní publikace o 72 stranách. Tábor Hostýn byl zalo-

žen čs.knězem B.Janíčkem jako prázdninový tábor. Postupně bylo postaveno 22

chat, domek pro vedoucí a klubovna. V r.2003 byla otevřena vlastní pláž na je-

zeru Lafond. Děti z USA i z České republiky či Slovenska jsou vítány. Kontakt:

Josef Maxant, 8970 Marie Victorin, Brossard, Que. J4X 1A3. Rel./450/ 465-4844. --

Přechod z Toronta do Nového Města nad Metují byl pro Michaela, dědice majetku

Bartoňů z Dobenína šokem. Stará se nejen o zámek, ale jako obchodní ředitel ří-

dí provoz textilní továrny v Náchodě. Michael má ještě 2 star-

ší sestry, které žijí v USA. Na opraveném zámku bydlí jeho

otec Josef, ale většina místností je přístupná veřejnosti. --

Jaroslav /Jerry/ Skála bude 16.12.04 v Torontě slavit "80". --

-- Fed.poslankyně Belinda Stronach-ová, podle tisku v Praze, už

dnes šlape na paty kanadským "mrzutým starým pánům". Náhodou

se narodila ve Štýrsku, odkud pochází nový guvernér Kalifor-

nie. -- Manželé Foglovi se ozvali z polských Kambeřic,

ale byli nadšení Orlickými horami. -- Cyril Musil je

pochován v Torontě, ale jeho 2 dcery v K.Varech ne-

dostaly žádnou náhradu za rodinný majetek ve Stud-

nici u Nového Města na Moravě. -- Hudson Bay Co.osla-

vila nedávno 334.výročí založení v Praze narozeným

princem Ruppertem. Vedení firmy v Kanadě přislíbilo,

že ve svých kanadských prodejnách zavede zboží vy-

robené v České republice. -- Kolem Minitonas, Manitoba

se stále vyskytují česká jména Matějka, Novák, Ma-

rek, Jersák, Koutecký a pod. Nedávno tam slavili 75.

výročí založení čs.baptistického kostela. -- Nicolas

Zicha, syn Anity, roz.Foglové, a Vladimíra Zichy, do-

končil studia na McGill universitě v Electrical

Engineering. Zatím si není jistý, co dál, ale pro

všechny případy umí výborně hrát na housle. -- V

vystoupení skupiny Bracebridge, Ont. zemřela býv.residentka Montrálu,

Beseda na jeho po-

čest. Paní Míla Bartošová, 91. Paní Marie Žáčková oslavi-

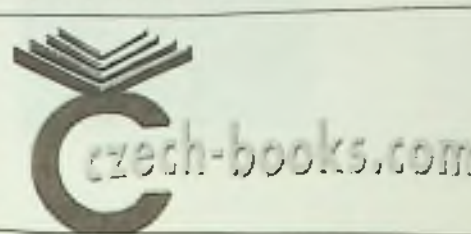
la své 90.narozeniny v Plzni.

Věznění Češi: po světě tisíce

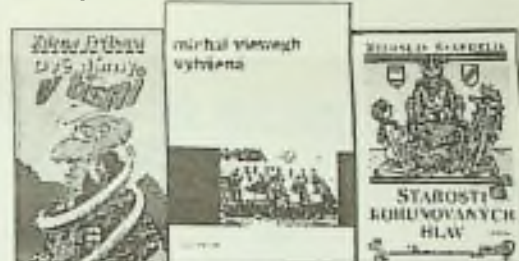
Praha (ČTK) - Po světě jsou
ve věznících tisíce Čechů. Odha-
duje to ministerstvo zahraničí,
které eviduje 670 Čechů. To je
jen pětina až desatina skuteč-
ného počtu. Posledním případem
je zadržení dvou Čechů v Mexi-
ku při protidrogovém záahu

Zoo chce mít vzácné vlky z Kanady

Berno (ČTK) - Jednu z největ-
ších smeček kanadských vlků
v Evropě by v budoucnu chtěla
chovat brněnská zoo. V novém
bektarovém výběhu je místo
až pro deset vlků, zahrada má
zatím tři. "Nové exempláře
chceme získat přímo z Kana-
dy. Před rokem jsme k tomu za-
hájili jednání s kanadským vel-
vyslancem vím," řekl včera zá-
stupce ředitele Zdeněk Vrány

Knihy - hudba na CD - CDROM - Reflex

Knižní novinky:

Frýbová, Dvě dámy v tísni - román na dovolenou
Viewegh, Vybíjená - o přátelství, láskách a stárnutí
Švanrdlík, Starosti korunovaných hlav - humor

Máme na skladě 1000 titulů knih a hudby na CD
Rychlý a spolehlivý servis. VISA MC AMEX

Toll free: 1 877 287 1015 mail@czech-books.com

www.czech-books.com

Montrealský krajan
Josef Janík byl
potěšen, když 1.8.
2004 dostal do ru-
ky čestné členství
Asociace Hostýn.
Navíc měl radost z
vystoupení skupiny
Bracebridge, Ont. zemřela býv.residentka Montrálu,
Beseda na jeho po-
čest.

se stále vyskytují česká jména Matějka, Novák, Ma-
rek, Jersák, Koutecký a pod. Nedávno tam slavili 75.
výročí založení čs.baptistického kostela. -- Nicolas
Zicha, syn Anity, roz.Foglové, a Vladimíra Zichy, do-
končil studia na McGill universitě v Electrical
Engineering. Zatím si není jistý, co dál, ale pro
všechny případy umí výborně hrát na housle. -- V
vystoupení skupiny Bracebridge, Ont. zemřela býv.residentka Montrálu,
Beseda na jeho po-
čest. Paní Míla Bartošová, 91. Paní Marie Žáčková oslavi-
la své 90.narozeniny v Plzni.

Cestou autem do Švédska se vydavatel t.l.listu
s paní zastavil v Bautzen /Budyšíně/. Je to sku-
tečné středisko lužických Srbů a díky dr.Milanu
Hrabalovi z Varnsdorfu jsme se setkali s český
mluvícím redaktorem deníku "Serbske Noviny" p.
Alfonsem Lehmannem-Wiřazem /na obrázku/. A hned
při setkání jsem měl nápad: když v okolí Budyší-
na žije na 40.000 lidí, kteří se považují za lu-
žičany, proč by se dotyčný nemohl ve volbách stát
poslancem v saském parlamentu? Vedle něho je paní
Weronika Malinkova, majitelka pensionu a typické
lužické restaurace Wjelbík, Kornstr.7. MJ.

Distribuce českých knih Literacy Pragensis byla zakoupena firmou czech-books.com.
Na webových stránkách www.czech-books.com najdete více než tisíc titulů českých
knih, hudby i mluveného slova na CD, DVD, CDROM a dalších českých zajímavostech.
O katalog žádejte na čísle 1 877 287 1015 nebo via e-mail mail@czech-books.com.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Na dotaz, zda kůň sv. Václava v Praze byl lipicán, zjistil před časem dr. Jaromír Dušek, že to byl východofryzský hřebec ARPO II.--Ve Stadicích u Ústí n. Labem je pomník na počest prvního Přemyslovce, který byl povolán podle pověsti vylákan do Prahy, aby se stal manželem Libuše.--Exprezident V. Havel bude měsíčně dostávat 100.000 Kč. Polovina je důchod, zbývající část je určena na provoz kanceláře.--Štefaníkova hvězdárna na Petříně je znovu přístupná veřejnosti.--Čínský dissident Harry Wu se vyjádřil kriticky ke státní návštěvě českého prezidenta Klause v kom. Číně.--Zákon, který chtěl nutit moderátory na TV, v rozhlase a jinde, aby mluvili spisovně, byl parlamentem odmítnutý.--Projekt "Residence Classis", bydlení pro seniory v Průhonících, se rozvíjí zdárně. Další informace poskytne: RCAS, Nám. 14. října č. 17, 150 00 Praha 5. Tel. 255-799-500. Projekt bude mít 64 apartmentů. O plánech nás informovala Anna Škopková.--Revue "Heart of Europe" měla v č. 1/2004 výjimečný článek "With Jan Masaryk to the EU", s mnohými novými záběry. Jiný článek se týkal vnučky TGM, paní Charlotty Kotíkové, která je kurátorkou Brooklyn Múzea v New Yorku; její otec byl syn TGM Herbert.--Radní v několika městech na Vysočině nejsou spokojeni s operacemi několika holandských firem /MHC, KKS, VOPI a Jakomek/.--U fontány na Smetanově náměstí v Praze má stát pomník císaře Františka Josefa I.--Kolbenku v Praze navštívil vnuk zakladatele, inž. Emil Kolben. Žije v Německu.--Býv. šéf Ústavního soudu, Zdeněk Kessler, zemřel v Brně 25.8.2003. Bylo mu 76 let a v 50. letech byl vězněn.--Informace o Velké pardubické: 4x vyhrál kůň Železník, 3x Korok, 3x Sagar a 3x Parván.--Westonové městečko v Boskovicích prosperuje od r. 1992. Iniciátorem byl Luboš Procházka. Rád pracuje s koňmi a je expertem v lasování.--Starostou Miřetic je Zdeněk Trubák.--Nobilis je vznešený a pochází z latiny.--V nakl. Epocha vyšla kniha Ivana Brože "Chlapi od Batů"--osudy batovců v době, když šéfoval Jan Bata.--Kniha "KL" přejala 3 almanachy soutěže Literární Varnsdorff; povídky Michaely Janečkové "Tak to vidíš, Kláro". "Protinacistický odboj na okrese Praha-západ v letech 1939-1945", 255 stran./Je s podivem, že Praha-západ sahá od Turska na severu až po Slapy na jihu./--Luděk Frýbort: "Je na západ cestu dlouhá" s podtitulkem: Politicky nekorektní komentáře amatérského prognostika, 448 stran.--Středočeský vlastivědný sborník sv. 21 má zajímavý příspěvek J. Velfla z Příbrami: "Protikomunistická odbojová organizace Praha-Žatec a pplk. Bohumil Pešta".--Hejtman pardubického kraje ing. Roman Linek byl zvolen místopředsedou KDČ-ČSL.--U Kraslic skáčou děti Němcům pod auta a žebrají eura.--Spor o to, kdo vlastní Opčno neskončil: památkáři se odvolali k Ústavnímu soudu.--Zdá se, že Mormoni se nejvíce rozšířili po Valašsku.--Obec Horní Čermná oslavila 700. výročí založení.--Klub českých turistů má v Pardubicích Sín slávy. První 2: Vojta Náprstek a Jiří Guth-Jarkovský.--Zemřel herec Jiří Císler, 76.--ČR má 905 chráněných oblastí přírody. Patří mezi ně i dvě kostelní věže, kde žijí vzácní netopýři.--Škoda poráží v Anglii luxusní vozy. Nejvíce kupují Angličané japonský vůz Lexus.--Stále se neví, komu patří Špejbl a Hurvínek. Soudy rozhodují po každé jinak.--Stanislava Zvěřinová slaví 9.11. jenom 80.--Zdeněk F. Šedivý: "Jen jednou se vrátit", 60 str.--básně.--Zora Dvořáková: "Politikové na útěku", 248 stran. Studium archivů min. vnitra zjistila autorka, kdo byl hlídán, ale přesto unikl do exilu.--Vladimír Bystrov: "Únosy čs. občanů do Sovětského svazu v letech 1945-1955", 340 str.

TOUTO STEZKOU OPOUŠTĚLI SVOBODOMYSLNÍ OBČANÉ SVOU VLAST PO ÚNORU 1948. VĚNOVÁNO ČECHŮM A NĚMČŮM, KTERÍ JE S NASAZENÍM ŽIVOTA PŘEVÁDĚLI.

AUF DIESEN STEIG VERLIESSEN NACH FEBRUAR 1948 FREIHEITLICH DENKENDE MENSCHEN IHRE HEIMAT. GEWIDMET DEN TSCHJECHISCHEN UND DEUTSCHEN FLUCHTHELFERN, DIE UNTER EINSATZ IHRES LEBENS, MITGEWIRKT HABEN.

Dne 14. srpna 2004 se dožívá významného životního jubilea pan

Alois VEČEŘ,

spolumajitel Pekařství Leština.

Našemu vzornému šéfovi Lojzíkovi hodně zdraví, životního elánu ke koupání v zimě i v létě v Jeze Moravě, ještě nějaký ten "skok" z letadla a samé dobré zaměstnance přeje jeho pracovní tým z PEKÁRNÝ.

MS-1042

Ekonom pražského jara Ota Šik zemřel

Praha (maj. ČTK).--Ve Švýcarsku v neděli ráno po dlouhé nemoci zemřel jeden z předních mužů pražského jara, ekonom Ota Šik.

Před sovětskou okupací Československa v roce 1968 byl Šik symbolem nového ekonomického programu. Z funkce místopředsedy vlády jej prosazoval jako jeden z kroků k reformaci totalitního režimu v druhé půli 60. let. Jeho vizi bylo uvolnit kontrolu cen a podniků a spojit centrální plánování s principy tržní ekonomiky.

Smělé plány proslavily Šika doma i v zahraničí, i když kvůli polovládnosti na jejich adresu zazněla řada kritických hlasů včetně dnešního prezidenta Václava Klause.

Ekonom Ota Šik

„Šikovi bylo jasné, že mocensky řízený ekonomický systém nemůže fungovat, a pokusil se ho spojit s tržním hospodářstvím. Vznikl bastard, na který s nástupem normalizace stejně nikdy nedošlo,“ říká historik Emanuel Mandl.

Ota Šik se narodil v roce 1919 v Plzni, za druhé světové války vstoupil do ilegální KSČ a po začlenění byl v roce 1941 vězněn v koncentračním táboře Mauthausen. Po válce pracoval v aparátu KSČ. Po roce 1969 byl postupně zbavován všech funkcí, v roce 1970 i českého občanství a zbytek života strávil ve Švýcarsku.

Pohřeb se koná v pátek ve švýcarském St. Gallenu 28.8.04

Zemřel Václav Holub

Dne 10. května ve věku nedožitých 95. narozenin zemřel v Londýně dlouholetý ústřední tajemník Československé sociální demokracie v exilu Václav Holub.

Narodil se v roce 1909 v Hodoníně u Vimperka. Do ČSSD vstoupil ve svých čtrnácti letech a po celou dobu 1. republiky byl jejím aktivním členem. Po Mnichovu se zapojil do ilegální práce proti německým okupantům. Účinkem na Západ těsně unikl zatčení. Ve Velké Británii se stal vojáčkem nádi zahraniční armády a podílel se na osvobození Československa. Byl členem doprovodu prezidenta Beneše na jednání v Moskvě počátkem roku 1945. Po osvobození se zapojil do obnovy činnosti ČSSD, stal se poslancem Národního shromáždění.

Patřil k té části sociální demokracie, které se v roce 1947 na sjezdu v Brně podařilo vytlačit Z. Fierlingera z vedení strany. Po únoru 1948 byl nucen odejít opět do exilu a ve Velké Británii po celá desetiletí pomáhal udržovat kontinuitu sociální demokracie jako její ústřední tajemník. V jubilejním roce ČR, 28. října 1998, obdržel na Hradě státní vyznamenání Za zásluhy.

Z posledního dopisu Václava Holuba členům ČSSD:

Londýn, 28. června 2002
Vážení přátelé, v období, kdy stojíme před vstupem do Evropské unie a před náležitým řešení celých nových, vážných evropských a celosvětových problémů, Vás čeka mnoho odpovědné práce. Důležitým požadavkem je, aby strana vždy postupovala jako celek jednotně, ovládaná duchem tolerance, vzájemného respektu a přátelské spolupráce.

Děkuji starému a přejí novému vedení strany v čele s Vladimírem Špidlou mnoho zdaru a úspěchů a abychom i v budoucnosti zůstali stranou silnou a v demokratické soutěži v našem státě činitelem rozhodujícím.
S mnoha pozdravy upřímně Váš Václav Holub

KRVAVÁ SVĚTLANA KONEČNĚ NA PULTECH KNIHKUPECTVÍ

O největší provokaci Státní bezpečnosti v padesátých letech pod krycím názvem „Světлана“ sbíral spisovatel Jaroslav Pospíšil informace takřka patnáct let. Čím více zabídl do archívů, tím více se ujišťoval, že problematika je natolik složitá a stále živá, že ji nelze úspěšně ukončit. Kniha měla vyjít již před dvěma lety, práci však zbrzdil také spor s rodinou Slabíkových, žijící v Austrálii. Antonín Slabík z Komofan u Vyškova se vydával za důstojníka protikomunistického odboje, lákal řadu lidí do své organizace a přivedl tak mnoho nevinných obětí na šibenici a k dlouholetým trestům. Nikdo tenkrát netušil (zpočátku snad ani Slabík ne), že akce je plně v režii StB.

„Světлана“ měla čtyři odnože a zasáhla nejen Moravu, ale prakticky celou republiku. Na jejím konci bylo vyhlášeno 12 rozsudků smrti, 25 doživotních žalářů a tisíce let odnětí svobody. O „Světlaně“ se dlouho nemluvalo příliš hlasitě, přestože to byla daleko monstróznější akce než celé spiklenecké centrum Rudolfa Slabíka a spol. Důvodů je hned několik, ale ty vám zodpoví spisovatel Pospíšil na besedě 18. prosince.

Kniha HYENY V AKCI rozložil autor do dvou částí „Krvavá Světлана“ a „Oběti rudého temna“. Čtá 700 stran, na 900 fotografií a dokumentů, které dosud nebyly zveřejněny. Najdeme zde také přes dvacet jmen občanů z vyškovského regionu, kteří tvrdě doplatili na provokaci, jaká neměla v naší historii obdoby.

Vynikající soutěžní jezdky ve východních Čechách je Irena Malá, roz. Vančurová, Jahnova 598, 535 01 Přelouč. Kdo pozná Kunětickou horu vpravo?

OSOBENÍ

Osobnosti obdržely ceny od ministra zahraničí

Praha (ČTK).--Ministr zahraničí Cyril Svoboda včera ocenil 13 osobností a tři organizace za to, že šíří dobré jméno Česka v zahraničí. Cenu převzali například český básník a prozaik žijící v Portugalsku František Lisopad, propagátor české kultury ve Francii A. J. Liehm, vydavatelka českých autorů ve Španělsku Monika Zgustová nebo britský bohemista Robert Burton Pymont.

Krajanům opět svítla naděje na občanství

Praha -- Senátoři opět navrhli možnost dalšího obnovování českého občanství pro krajanů, kteří o něj přišli kvůli emigraci před komunistickým režimem. Členy senátní komise pro krajanů od předložení novely neodradil fakt, že sněmovna i Špidlova vláda jejich obdobnou iniciativu na jaře odmítly. Důvodem byla především možnost řešit problematiku příští rok komplexnější vládní novelou zákona o státním občanství.

Nynějšímu premiérovi Stanislavu Grossovi (ČSSD) totiž Špidlova vláda loni uložila jako tehdejšímu ministru vnitra, aby v roce 2005 předložil komplexní právní analýzu problematiky dvojího státního občanství a případně i návrh nové legislativy.

V souvislosti se změnou vlády se senátoři v čele s Jaroslavem Šalou (KDU-ČSL) rozhodli neponechat nic náhodě a znovu předložili návrh určený hlavně těm, kteří odešli z někdejšího Československa v posledních letech totalitního režimu a podmínky současného zákona nemohli splnit v půlleté lhůtě pro podání žádosti pro obnovení občanství. Novela má proto tuto lhůtu, která vyprší 2. září, zrušit.

„Není důvod možnost znovunabytí českého státního občanství časově omezovat,“ uváděl předkladatel novely. Pripomínají, že informace o možnosti požádat o české občanství se ke krajanům vzhledem k rozlehlosti území, na které žijí, dostávala postupně.

Platný zákon z roku 1999 umožňoval požádat o obnovení občanství jen těm emigrantům, kteří o české občanství přišli od 25. února 1948 do 28. března 1990, a to „propuštěním ze státního svazku“ nebo v souvislosti s nabytím občanství země, s níž Česko mělo uzavřenu úmluvu o zamezení vzniku dvojího občanství. Senátní úprava tak vychází vstříc hlavně krajanům, kteří o české občanství nemohli požádat kvůli československo-americké úmluvě o naturalizaci. Úmluva, která znemožňovala vznik dvojího občanství, přestala platit až v srpnu 1997.

(edl, čtk)

O LETCÍCH

Miroslav Plaňava je pohřben pod jménem "major Michael Poyser" v Nauders v Rakousku. Byl zavražděn dvěma agenty z Prahy v prosinci 1968. -- Oprava: S/L Ada /Zeke/ Zelený, MBE má adresu: 7 Butler s Gardens, Frome, Somerset BA11 1LZ, Anglie. Navštívil nedávno rodinu Jana Lehovce v Roztokách u Prahy. Místní měsíčník "Odras" měl o tom článek "Vzácná návštěva v našem městě". -- V Plzni zemřel 18.9.04 genmjr. Jan Prokop, 92, ol 312.čs.stíhací perutě RAF. Byl čestným občanem města. -- Jiří Hošek je redaktorem zahraničního

zpravodajství ČRo 1 Radiožurnálu; spolupracuje s občanským sdružením Post Bellum, jehož cílem je shromáždit co největší počet svědectví dosud žijících čs.veteránů 2.světové války. Ze dvou tisíc veteránů se mu podařilo vyzpovídat 320. Cílem je vytvořit rozhlasový web přístupný studentům a historikům. -- Nakl.AKCEM v Třebíči vydalo knihu "Zákeřné sestřelky" v Olomouci zas vyšla práce Lad.Valouška "Cestou zpátky" Zázitky plk.J.Nováka -- "Tkaničky" sestavila Líba Konrádová pod názvem "Byl jsem letcem RAF". -- i.3.2004 zemřel v Praze plk.let.Ing.Josef Beneš, 87. Narodil se 14.5.1916 ve Vojkovicích. V Krakově se objevil 30.4. Z Ande šel na frontu, ale evakuaci do Anglie nestihl, šel přes Pyreneje a internaci v Mirandě. V Anglii se dostal k letectvu. -- Vyšel článek o plk.J.Vienerovi: "Příběh letce: poválečný pád a vzestup". -- Ještě za svého prezidentování dostal R.Schuster darem ze Švýcar nadzvukovou stíhačku Mirage IIIRS. Je chloubou Muzea letectva v Košicích. /Prez. Chirac mu slíbil Concord. / -- V Ústí n.L.žil M. Mazáč, nar.24.2.1921 v Církvici, který sloužil v 50.letech v Ciz.legii. Za války prý byl u 310.čs.peruti RAF. -- Plk.J.Berounský byl za války vyznamenán Řádem CBE 9.4.1942. Stále nemá jméno na desce v Runnymede. -- 2.3.1978 byl V. Remek prvním Evropanem v kosmu. -- V Náměšti n.O. odhalili desku na počest Emiliána Mrázka a proběhl křest knihy poslance Karla Černého "S RAF proti ponorkám". Ta je věnována Josefu Stránskému, DFC, Stan.Huňáčkovi a Jindřichu Benešovi, DFC. Kmotrem knihy o 104 stránkách se

stal senátor JUDr.Richard Falbr, jehož otec působil u 312. jak zbrojír. -- Vyšel článek "Boxer Vilda Jakš prohrál svůj život v moři". Pocházel z Bratčic u Brna. Sloužil u 311.jako palubní střelec a zahynul nad Biskají 21.8.1943. -- V Newcastle v Anglii zemřel Jan Sigmund. -- M.R.Štefánik se nyní stal generálem slovenské armády in memoriam. V Pribinově nám. v Bratislavě bude stát jeho socha. -- U 311.sloužil Anton Martiš. Pavol Pukančík byl u 310.jako mechanik. -- V Šumperku žije Karel Kadlec. Jeho jmenovec Ladislav přišel o život nad Biskají 13.3.1944. -- Vilém Murcek zemřel v Olomouci na následky nezákonného věznění čs.komunisty 24.7.1964. Knížku o něm píše historik Jiří Humplík. -- Před časem se na MO v Bratislavě sešli 2 generál-majoři: Jan Grofčík a Ivan Schwarz. -- Vyšla kniha o K.A.Macháčkovi "Escape to England!"

Skupina přátel: přední řada zleva - gen. Peřina, plk. Lom a plk. Malý; zadní řada zleva - plk. Horal, prap. Zevl a gen. Hartman. Autor neznámý.

Deset tisíc mrtvých „zbabělců“?

Českoslovenští vojáci v roce 1939 složitě zbraně, vykládali kasarna a točili se do svých domovů. Přesto jich 10 000 zemřelo na frontách a popravkách. Od prvních hodin spojeneckého vylodění burzely nad Normandií a mnozí stíhači řízených československých pilotů. V dalším sledu se vylodily i tanky se lvíky na pancíř. Nebylo to ani poprvé ani naposledy, kdy se českoslovenští vojáci dostali do přední valné čáry. Navzdory tomu se snad každý setkal s často opakovaným, ale nepodloženým tvrzením: Je se v jedné nestatečný český národ tipně směl s okupací a že naše armáda nikdy nebojovala. Bud jde o bloupost, zly úmysl, či jen o neznalost. S prvními dvěma kategoriemi nic nenaděláme, tak že snad jen něco pro ty, kteří „pouze“ nevědí.

Disciplinovaná armáda

Koncem 30. let čs. armáda nebojovala v důsledku rozhodnutí politiků. Na jejich rozkaz v roce 1939 spojiště složitě zbraně a vykládali kasarna. Lze mnohá namítnout, že v mnohoválce dnešní mohla provést převrat a svrhnout vládu. Jenže to by nesměla být armádou demokratického státu, kde se vojensko disciplinované podřizuje politické vůli. A ČSR nebyla banánovou republikou, kde jsou vojenské

puce častým prostředkem realizace politických změn. Obyčejní vojáci se vraceli k rodinám, z vojáků z povolání se stali důstojníci státní či místní správy nebo vstoupili do sedmiletého služního vojska, které mělo budovat jednoty protektorátního režimu, ale sloužilo i jako jakási sociální síť pro bývalé pařázy. Kdyby tedy po boku Spojenců na valných frontách nebojoval jediný československý voják, bylo by vše „de mure“ v pořádku. Válku by vyhráli spojenci.

Já ruk po okupaci se ve Francii, takřka zůstává, vyvíjí nová armáda o více než 12 000 mužů. Části tvořily zdejší krajane, zbytek ti, kteří z protektorátu uprchli, aby se chojili zbraní, které jim vlastní politice odeplétí použití doma. Zhruba

5000 z nich ve Francii aktivně bojovali na frontě (nejméně 77 pěších a 28 letců přímoh padlo). Z 6500 mužů čs. pozemní jednotky, která se po francouzském debaku utvořila ve Velké Británii, jich padlo dalších 275, převážně při ohlédání Dunkerku. Jednotkou na Sítidním východe a v severní Africe posláno bezmála 2500 mužů, z nichž padlo 37. Z téměř 2500 letců začleněných k RAF jich na západním bojišti ztratilo životy bezmála 500. Ještě více zmarazí ztráty parašutistů vyslaných ze Západu do týlu nepřitele - ze 101 jich zemřelo 52. Ze 410 parašutistů z Východu padlo nejméně 48. Ostatně, u čs. jednotek v Sovětské armádě je evidováno přibližně 4300 padlých a nezvestných. Z příslušníků povstalecké armády na Slovensko padlo při represích kolem 4000 vojáků.

Z porobených evropských národů jen Češi nevytvářeli žádnou formaci SS. Existence ztotožňovaného vládního vojska je v tomto smyslu irrelevantní. „Nachova Melody Boys“, jak se jim úpně říkalo, se nestali úplně povolenými nástrojem nacistické moci. Ta je v roce 1944 zadržela odsloužit na strašné službu do Itálie. Ještě předtím, než jim Němci sebrali i těch pár starých pušek a „vyzbrojili“ je lopatami, jich 734 utieklo k italským partyzánům (nejméně 57 z nich pak padlo nebo bylo popraveno). Navíc je v českém do-

mácím odboji doloženo dalších více než 1100 padlých a popravených aktivních důstojníků a roemistů někdejší čs. armády.

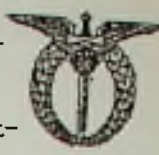
Nejsme národ bez hrdinů

Ta armáda, která vlastně neměla existovat, ztratila v letech 1939-1945 na frontách a popravkách celkem 29 generálů, 63 plukovníků, 118 podplukovníků, 108 majorů a št. Procentuálně je to více nežli např. u Poláků, Belgičanů, Nizozemců či Nůrů, kteří navíc byli v „jádrem“ válečného stavu. Ti by žádnou debatu o vlastní národ, ni zbabělosti stejně nepřipustili. Proč bychom to měli dělat my?

K vlastní historii je třeba přistupovat kriticky, budeme však v soudech uvážlivější. Vždyť na Louře, Ondavě i nad Temží, u Tobruku, Sokolově a nad Normandií, v Plzensoce, v Kobylisích i na Pankraci syhaly životy bezmála 10 000 čs. vojáků. Vsměs těch, které vláda v roce 1939 vyzvala ke službě, pořádku a rozvoze. Paříž k usměrňování národní elity, která se nezdálo se okupací, ale pak zoufale chyběla. Například v roce 1948. Než dohodou byli bývalí vojáci mezi prvními oběmi komunistického režimu. Měli své vlastní představy, které se nekryly s oficiální linií. A především vůli, schopnost a zkušenosti s jejich realizací.

JIRÍ RAJLICH
Autor je historik

Revue "Historie a vojenství" měla článek J.Rajlich "Čs.letci v operaci Market-Garden". Naši letci měli 154 bojových vzletů. Jako velitelé se vyznamenali: Vybíral, Hlaďo a Hartman. Němci zajali A.Ocelku. -- Trudie Bryksová: "Naděje a beznaděje", 240 stran. Líčí tragický osud čs.západního letce Josefa Brykse, MBE, rodáka z Iaštan u Olomouce. Za války byl zajat Němci, jako pilot 242.kanadské letecké perutě. V květnu 1949 dostal od čs.komunistů 30 let žaláře a zemřel při těžbě uranu v Jáchymově 11.8.1957. Bylo mu 41 let. Paní Bryksová žije v Anglii.

PRVNÍ VOJENSKÁ SKUPINA

Když 15.3.1939 Němci okupovali okleštěnou Československou republiku a zřídili Protektorát, rozhodli se mnozí, že budou bojovat v ilegilitě a nebo půjdou do zahraničí, aby za obnovu republiky bojovali. Mezi nimi byli hlavně dobře vycvičení letci a vojáci. Příkladem statečnosti koncem března 1939 byl projev velitele stíhacího leteckého pluku v Pardubicích majora Alexandra Hessa k příslušníkům pluku, když se s nimi loučil. / Vedle něho stál německý důstojník, který nastěsíl česky neuměl. / Major Hess řekl: "—a věřím, jak vás znám a vidím tu před sebou, že se všichni brzy zase sejdem, abychom proti našemu nepříteli bojovali. Tak, jak jsme přísahali". Mezi tím byla v Praze zahájena akce plukovníka letectva Otakara Svítáka a pplk. Josefa Hamšíka, aby se do Polska dostal co největší počet kvalifikovaných letců. / Oba muži byli gestapem zatčeni a popraveni. / Za zmínku stojí, že postoj některých polských pohraničnicků při pokusu o překročení hranic do Polska byl vůči našim negauvní. Ptali se: proč jste nebojovali? Nebo: válka nebude. Němci se nás boji apod. Vraceli je zpět do Protektorátu, většinou nastěsíl do rukou českých četníků, kteří jim potom dali další možnost zmizet do Polska. To může dosvědčit letec Karel Čáp, dnes žijící na Novém Zélandu, který byl vrácen 2x a teprve potřetí uspel. Přecházím k té první šestce.

Poručík Jan KALETA

Narodil se 23.5.1913 v polském Těšině z českých rodičů. Vystudoval vojenskou akademii v Hranicích a potom dělostřeleckou školu v Olomouci. Poručík dělostřelecký Jan Kaleta přešel polské hranice a v Katovicích se sešel 13.4.1939 s ppor. dělostřeleckým Rudolfem Slivou. Dohodli se, že Sliva zůstane v Katovicích a Kaleta odjede do Krakova, aby navázal spolupráci s československým vicekonzulem dr. Vladimírem Henzlem. Kaleta byl přítomen, když se 20.4.1939 sešla první skupina čs. uprchlíků v restauraci Domu povstalců v Katovicích, kteří měli zájem vstoupit do čs. zahraniční armády. Z bezpečnostních důvodů se skupina přestěhovala do Krakova. Katovice se hemžily německými agenty, docházelo k únosům polských zpravodajců a je skutečný zážrak, že se až do 1. září 1939 udrželo v Katovicích vysílání rozhlasu v českém jazyku. Vedoucí čs. rozhlasu tam byl dr. Ota Ritz-Radlinský a program sestavovali Kahánek, Pridavok, Berl, Maláč a Rudolf Kopecný. / Ritz-Radlinský po vypuknutí války sedl na kolo a na něm s velkým štěstím dojel do Krakova, kde ho uvítal Kaleta. / Dne 26.4.1939 se k Slivovi a Kaletovi v Krakově připojili npor. let. Jiří Král, ppor. dělostřelecký JUDr. Oldřich Maláč, por. pěch. Mojmir Teplý a četá asp. Miloš Kruml. / Sdružení čs. emigrantů-nevojáků, ustanovené 4.4.1939, souhlasilo, aby „vojenská skupina“ byla ubytována na náklady čs. konzulátu v Turistickém domě, na Rytku Głównym č. 28. V 9 hod. dopoledne 30.4. se sešla v budově konzulátu „vojenská šestka“ a za přítomnosti vice-konzula Henzla, na návrh dr. Maláče, bylo rozhodnuto „říditi se při organizaci vojenské jednotky podle platných předpisů čs. branné moci“. V 10 hod. též den se v sousední větší místnosti za přítomnosti čs. konzula Vladimíra Znojenského ke zmíněným šestu připojilo dalších 27 mužů. Mezi nimi byl vojín-aspirant Josef Beneš z Uher. Hradště. Konzul Znojenský sdělil přítomným, že zařídil pro vojenské dobrovolníky ubytování a žádal, aby v ubytovně vlád vojenský řád. Řekl i: „Pověřuji por. Kaletu vedením vojenské skupiny čs. emigrace“. Následující den přijal konzul Znojenský delegaci nevojáků a informoval je, že velitelem vojenské skupiny bude Jiří Král, protože je služebně nejstarší aktivní důstojník.

Dne 1.května 1939 bylo zařazeno dalších šest dobrovolníků, následující den již třináct, včetně čtyř důstojníků: kpt. let. Jana Veselého, por. pěch. Otto Šachra, por. děl. Otto Gruna a ppor. děl. Dr. Bruno Steinera. Velitelem ubikací a výcviku byl dnem 3. května 1939 určen kpt. Jan Veselý. Všichni chli, že se schyloje k válce a snažili se dostat do Francie i za cenu pětiletého závazku v Cizinecké legii. Závazek měl být zrušen v případě, že se Francie dostane do války. Kaleta závazek do Cizinecké legie podepsal a odplul z Gdanská 23.května na lodi „Batory“ do Cherbourgu. Po přistání byli někteří důstojníci posláni do Paříže, aby pomohli „na Burbonce“, kde bylo sídlo čs. vojenského attache plk. Mužstvo vstoupilo do legie v Marseille. Začátek války ve Francii zastihl Kaletu v Portelle u Agde u 7. baterie, které velel. Po kapitulaci Francie se dostal do Anglie a tam se hlásil do armády Svobodné Francie pod gen. de Gaullem. Byl poslán na Madagaskar, aby tam organizoval dělostřelecký oddíl. Po skončení války se Kaleta vrátil do ČSR a byl poslán k francouzské misi v Baden-Badenu. Měl být převezen do Frankfurtu, ale v té době se rozhodl, že život v Cizinecké legii bude zajímavější. S Legii sloužil v Maroku, Alžiru a v Indočíně. Zážrakem přežil těžké boje. V Indočíně sloužil dokonce 2x po 30ti měsících. Svou vojenskou kariéru skončil v jižní Francii v Aubergere u Prvního pluku Cizinecké legie v roce 1980, když mu bylo 67 let. Byl 6x zraněn a dostal 8 vysokých francouzských vyznamenání, včetně důstojníka čestné legie.

Od majora B. Vazače v Paříži jsem se v roce 1984 dozvěděl, že Komandant Jean Kaleta žije se svou francouzskou manželkou Edith v č. 61 Boulevardu du Mont-Boron v Nice, na francouzské Riviéře. Byl tam majitelem campingu. Setkání s válečnými kamarády, Francouzi z Českoslovačky v té době odmítl. Jeho kamarád z Krakova M.Teplý k němu přijel za totality na návštěvu z Prahy a v plánu bylo, že se sejdou u šálku kávy. Když se Teplý objevil v Nice u Kaletova domu, Kaleta však mu řekl, že právě studuje s manželkou astrologii a že postavení hvězd mu nedovoluje, aby se s ním sešel. Dne 11. června 1984 se však s Kaletou v Nice sešel František Šnábl, resident Montreálu, který byl v jižní Francii na dovolené. V malém bistru si oba muži povídali asi 2 hodiny. Hlavně o Krakovu. Kaleta se zmínil, že v Těšině znal velitele polské pohraniční stanice. Byli spolužáci. Měl výhodu, že znal perfektně polský jazyk a město Krakov mu dalo k dispozici celou jednu prázdnou školu a slámníky a deky, takže naši uprchlíci nemuseli spát na lavičkách v parku apod. Rád vzpomínal na spolupráci s konzulem Znojenským, který našim lidem obětavě vydával cestovní doklady i finanční pomoci. / Pokud se někdo domníval, že pplk. Ludvík Svoboda byl v Krakově mezi prvními šesti dobrovolníky, tak nebyl Registroval se jako dobrovolník pod číslem 310. Ludvík Svoboda přešel hranice do Polska v Ostravě 5. června 1939 a 19. června se jako nejstarší důstojník stal velitelem čs. vojenské skupiny a v této funkci byl potvrzen generálem Ingrem a mjr. Barikem, kteří v té době v Polsku byli. /

Pokračování na str.5.

O VOJÁCÍCH PRVNÍ VOJENSKÁ SKUPINA

Dokončení se str.4.

Voj.histo-
rik F.Han-
zlík se
stal vedou-
cím katedry
soc. věd a
práva na Univerzitě o-
brany v Brně.--Vyšla za-
jímavá kniha Vlad.Mare-
še "Tři emigrace arm.ge-
nerála Aloise Lišky", 72
stran. /Liškova dcera
Vlasta zemřela letos v
létě./--Z archivu K.Her-
manna z Austrálie máme
několik vzácných snímků
z obléhání Dunkirku.--
Vyšla otřesná kniha Zd.
F.Šedivého "Domeček-mu-
čirna na Hradčanech", 224
stran.--Hledá se kpt.M.
Matějka, asi 53. V Kana-
dě je od r.1953.--Voj.
attaché na ambasádě ČR v
Paříži je brig.gen.Josef
Bečvář.--U Tobruku byl i
Paul Wechsberg.--Předse-
dou PTP ČR je Vlad.Lopa-
ňuk. Adr. úř.voj.správa,
Box 101, 180 00 Praha 8.--
Vyšla studie Ivana Pro-
cházký "Dunkirk-Deník čs.
sarostatné brigády, říjen
1944-květen 1945", 99 str.
Vydala Čs.Obec legionář-
ská v Anglii. /Máme 3 ex-
tra výtisky./--Veterány
SNP hostil senát ČR, díky
P.Pithartovi. Min.obrany
uspořádal oslavy SNP a
bojů o Duklu na Valech v
Dejvicích.--Novým mini-
strem obrany se stal Ka-
rel Kühn, právník, ženatý,
2 děti. Jeho první náv-
štěva po jmenování: Voj.
historický ústav na Žižko-
vě.--V Přerově přísahal
věrnost prvních 291 pro-
fesionálních vojáků, z to-
ho 85 žen.--IV 1 zaujala
dokumentem o Jiřím Mucho-
vi /12.3.1915-5.4.1991/.
Byl válečným dopisovate-
lem BBC.--V červenci u
Litovle žije mjr. Vojtěch
Urbášek, 89.--Nejvyšší slo-
venské státní vyznamenání
dostane in memoriam arm.
gen.H.Píka. Jeho syn plk.
Milan Píka žije v Brati-
slavě.--S Angličany se
6.6.44 vylodil por.Pravo-
slav Kubišta. Byl dělostřel-
ec: naváděl palbu.--Fr.Řád
čestné legie dostali mj.:
gen.A.Špaček, plk.V.Straka
a plk.V.Vondrák.--Čestnými
hosty při tryzně v Resslo-
vé ul.letos byli generá-
lové Sedláček a Špaček.--
V Londýně zemřel býv.po-
slanec Václav Holub, 94.
Pocházel z Holonína u
Vimperku.--Na oslavy do
Normandie letělo třem
speciály mimo p.preziden-
ta také 9 poslanců, 8 se-
nátorů a 78 válečných ve-
teránů.--Námestkyne mini-
stra obrany Ing.J.Příby-
lová zodpověděla písemně
všechny otázky, které na
ní vznesli čs.legionáři
při její nedávné návště-
vě v Londýně.--Francouzi
píší Wormhout, ale čeští
historici si to zkrátili
na WORMHUT.--Prof.L.Po-
pelínský má 17 patentů.

Mám ve svém kanadském archivu poslední dopis od plk. Kalety s datem 10.9.1986.
Commandat Jean Kaleta, Officier de la Legion d'honneur /důstojník Čestné legie/, zemřel v Nice 26.11.1987.

Npor. let. Jiří KRAL.

Během „pražského jara“ v květnu 1968 vyšly v listu „Hlas revoluce“ / dnes „Národní osvobození“ / dva články z pera západního letece Václava Škida. První se jmenoval „Královská šestka“, uvedl jména všech šesti mužů a zmínil se, že Jiří Král „splnil svou povinnost nad Francií v r. 1940“. Druhý byl mnohem delší a byl nadešán „V podivné válce se také umíralo“. Je tam zmínka, že od května do srpna 1939 přistalo ve Francii 477 čs. letců. Všichni podepsali závazek 5ti let do Cizinecké legie, ale nakonec pouze pětina z nich se skutečně do Legie dostala a odsloužila si perne chvíle v severní Africe. V okružní kapitulační Francie tvořili čs. letci jednu třetinu všeho francouzského stíhacího personálu. Součástí článku byl seznam čs. letců, kteří nad Francií padli a jsou pochováni na hřbitově v La Targette. V hrobě č. 176 tam odpočívá Jiří Král, který padl 5.6.1940 poblíž Monneville, severozápadně od Paříže. Josef Loucký uvedl v knize „Mnozí nedoletěli“, že Jiří Král byl sestřelen německou stíhačkou, vyskočil padákem a byl zastřelen ještě ve vzduchu francouzskými vojáky, kteří je považovali za německého parašutistu. Svědkem této události byl vojn. pěchoty M. Kousal.

Jiří Král se narodil 15.3.1910 v hornické rodině v obci Polanka nad Odrou, kde též chodil do obecné školy. Po skončení měšťanky se vyučil v Moravské Ostravě uměleckému slévačství a ve Vítkovicích absolvoval vyšší průmyslovou školu strojačnickou. Po maturitě byl prezentován k vykonání presentní služby v Hranicích. Školu pro důstojníky absolvoval v Prostějově v letech 1930-1931. V únoru 1932 nastoupil jako ppor. u 3. let. pluku v Košicích. Potom sloužil v Hranicích, v Nitvě, ve Vajnorech a v Hradci Králové. V dubnu 1939 přešel do Polska. Velení vojenské skupiny předal plk. L. Svobodovi a od 8.7. byl jeho pobočníkem. Do Francie odjel 28.7. jako nadporučík a jeho místo Svoboda adjutanta převzal kpt. letecký Jan Veselý. Podle svědectví Antonína Kratochvíla přistál na polské lodi „Chrobry“ v Boulogne 1.8.1939 a po zastávce v Paříži byl se skupinou letců ubytován na letišti St. Cyr. Ve stíhacím úřadu v Chartres letal Král na americkém letounu Curtiss a na francouzském typu Bloch 152. Od března 1940 byla jeho jednotka z letiště v Chantilly nasazena na frontu. Jako první z letky sestřelil německý letoun ME-109. Když sundal další 2 protivníky, dostal francouzský válečný kříž s armádní citací. Osudným se mu stal 8. červen 1940, kdy vzlehl, aby křep pozemní jednotky a utopil na nepřátelské tanky. Byl zasažen palbou německého stíhače, vyskočil padákem a jeho letoun se zřítil v pláních k zemi.

Historik Jaroslav Král, synovec Jiřího, napsal v knize „Po stopách Jiřího Krále“ / vyšla v květnu 1970 v Ostravě /, že v říjnu 1948 dostal otec Jiřího sdělení od čs. ministerstva obrany, že brněnské pátrací jednotky našly hrob letece Jiřího Krále na hřbitově v Monneville, okres Oise, ve Francii. Angličané oznámili, že berou hrob do své péče. Pod sdělením byl podepsán „Veselý“ – snad to byl Veselý, jeho nástupce v Krakově v roce 1939?

Historik Jaroslav Král napsal v květnu 1949 naslepo starostovi obce Monneville. Ten mu sice neodpověděl, ale napsal mu místní hrobník Georges Laurent, že letec Jiří Král byl pohřben 9. června 1940 na místním hřbitově, že během války Němci rakev otevřeli, aby se přesvědčili, že to nebyl někdo z jejich letců. Zjistili, že byl Angličan. Tím se kontakt historika Jaroslava Krále s Francií skončil, ale došlo k jiné události: Dne 2.7.1950 byla na požární zbrojnici v Polance n. Odrou odhalena pamětní deska Jiřímu Královi a dvěma místním hrdinům podzemního odboje proti Němcům. Nezmar Jaroslav Král pokračoval ve snaze zjistit co nejvíce o svém státním strýci a popisuje své další akce takto: „Bylo to v roce 1956, sloužil jsem u pohraniční stráže. V mialém městečku na hranicích jsem v knihovně našel knížku, která se tehdy vyfázovala. Byla to knížka Václava Cukra „S inkolorou Francie na letounu“. A v ní jsem našel fotografii s Jiřím Králem. Byla to skupina prvních čs. stíhacích pilotů, odjíždějících na francouzskou frontu. Z Chartres 1. prosince 1939. Zachytil jsem jeho poslední fotografii.“

Ve snaze získat svědectví přímého svědka události v Krakově na jaře 1939 se historik Jaroslav Král obrátil v roce 1965 na tehdejšího ředitele Vojenského historického ústavu v Praze generála Ludvíka Svobodu a požádal ho o jakoukoliv zprávu nebo vzpomínku na Jiřího. Odpověď došla obratem. A v ní generál L. Svoboda napsal, že si na Jiřího Krále dobře vzpomíná, byl jeho posluchačem a upoutal na sebe pozornost již při studiu v Hranicích vynikajícími výsledky. Sdílel mu zajímavé informace jak spolupracovali v Krakově na jaře 1939.

V té době se ve vývěsní skřínce válečných veteránů v Bilovci objevilo několik fotografií Jiřího Krále a v televizi byla o něm zmínka během Dne čs. letectva. Práním Jaroslava Krále bylo navštívit hrob svého strýce. A v roce 1968 napsal dopis starostovi Monneville, že by se rád do Francie podíval. Navázal také kontakt s místním učitelem. Jeho jednoduché francouzštině rozuměli, ale odpověď došla z Paříže a byla psaná česky

Díky plk. A. Kaletovi z Hrádku n. Olší se skupi-
na 50ti legionářů 2. světové války a jejich ro-
dinných příslušníků dostala autobusem na zají-
navá místa. Pro starší lidi to byl maraton, ale
považte, kde všude byli: Brusel, Dunkirk a Worm-
hout / tam byl hlavní stan gen. A. Lišky /, Norman-
die a Paříž. A navíc několik hřbitovů. Náš o-
brázek zachycuje výpravu v historické části
Bruselu. Jinak navštívili budovu Evropské ko-
mise, kde se jich ujal Pavel Telička.

Je datována 29.7.1968 a podepsal ji Louis Manicek, předseda Sdružení čs. dobrovolníků ve Francii. Píše mj.:

„Ustátky por. Jiřího Krále byly na naší žádost převezeny na náš čs. vojenský hřbitov La Targette 13. prosince 1963, kde spí svůj věčný sen 186 čs. vojáků – dobrovolníků z 1. i 2. světové války.“

Historik Jaroslav Král se v dubnu 1969 k 30. Výročí založení čs. vojenské jednotky v Krakově podíval s delegací čs. občanů do Krakova, a po návratu do Prahy jej 30.4. na Pražském hradě přijal tehdejší prezident generál Ludvík Svoboda. Předal mu vysoké vojenské vyznamenání, které bylo Jiřímu Králi propůjčeno in memoriam. Podobně byli vyznamenáni tehdy žijící muži: bývalý konzul Vladimír Znojenský, bývalý vicekonzul Dr. Vladimír Henzl, Dr. Otto Ritz-Radlinský a Václav Frýbort.

In memoriam byli vyznamenáni: L. Kruml, Josef Sliva a Jan Veselý.

V srpnu 1969 se historikovi Jaroslavovi splnil sen: S manželkou navštívil Monneville ve Francii a poklonil se památce svého strýce mjr. Jiřího Krále v La Targette, v doprovodu jednatele čs. veteránů ve Francii K. Příkazského. Sluší se poznamenat, že o osudy Jiřího Krále se vždy zajímal známý český filatelista a historik Dr. Miroslav Vostatek z Pardubic. Podrobně popsal dvě poštovní známky v tzv. londýnské sérii hrdinů čs. zahraničních jednotek. Na počest Jiřího Krále vyšly v sérii dvě známky: jedna má hodnotu 30 haléřů, druhá 3 Kč. Muž v brigádě byl skutečně mjr. Jiří Král. Jak napsal v roce 1965 gen. Ludvík Svoboda: „O jeho hrdinské smrti ve Francii jsme se dověděli v červnu 1940 v Rusku. Posílala naši morálku a odhodlání pokračovat v boji za osvobození naší vlasti“.

Četář Miloš KRUML

Byl nejmladším z krakovské šestky a jediný ženista. Narodil se v Chotěboři v roce 1918 v rodině stavitele Františka Krumla a jeho ženy Marie. Byl vychováván vlastenecky a pilně chodil cvičit do Sokola. Po absolvování průmyslové školy se 7. července 1937 přihlásil k letectvu, ačkoliv do té doby stále snil o tom, že bude námořníkem a že pozná všechny přístavy na světě. Chyběl mu ale otcův souhlas a tak 1. října nastoupil vojenskou službu u 5. ženijního pluku. V květnu 1938 absolvoval školu pro důstojníky ženijního vojska v Litoměřicích. V mobilizaci sloužil v pevnostním pásmu v Orlických horách. Domů se vrátil z Pardubic po rozpuštění čs. armády koncem března 1939. Odešel do Polska a na lodi „Batory“ se dostal druhým transportem do Francie. Na palubě bylo tehdy 130 Čechoslováků a loď přistála ve Francii 22.5.1939. Z Cizinecké legie byl uvolněn v září 1939 a v Agde byl přidělen k technické rotě prvního pluku. Další ženijní výcvik absolvoval u francouzského pluku v Avignonu, odkud 6. června 1940 odjel na frontu. Účastnil se ústupových bojů s československými jednotkami. Ze 14. června 1940 byl s 27 muži destrukční skupiny v prostoru Brionu určen jako ochrana ustupujících jednotek. Skupině velel poručík Jan Šmid. Skupina postavila ze zničených vojenských aut a povozů barikádu a zdržela Němce dostatečně dlouho, aby hlavní útvar ustoupil na cestě k pobřeží Francie. V boji 16. června 1940 padlo z 27 mužů 20. Padli Čechoslováci byli pohřbeni následující den ve vesnici Mimeure a Krumlově jméno je dodnes viditelné na místním pomníku padlých. Také Krumlové ostatky byly v červenci 1964 převezeny na hřbitov La Targette. Miloš Kruml padl hrdinskou smrtí a sehrál důležitou roli při ústupu našich dvou pluků k francouzským přístavům, odkud byla většina našich vojáků evakuována do Anglie.

Podporučík dělostřelectva Otakar MALÁČ /5.8.1910 – 19.3.1991/

Narodil se ve Velkých Karlovicích na Valašsku, jeho otec byl lékařem, matka z Bolehoště v Orlických horách byla příbuzna šlechtické rodině Dobslavských. Obecnou školu vychodil v Karlovicích, gymnázium ve Valašském Meziříčí a právnickou fakultu v Praze. Promoval v roce 1934 a nastoupil vojenskou službu. Ačkoliv snil o diplomatické kariéře, nastoupil u policie. V roce 1936 sloužil ve zpravodajském odd. policejního ředitelství moravské Ostravy. Němci předčasně začali obsazovat Ostravu už 14. března v 5 hod. odpoledne. Maláč dokázal spálit na svém pracovišti všechny spisy. Zanechal pouze zatykač na Hitlera. Není divu, že už v 7 hod. večer byl Maláč Němci zatčen. Byl propuštěn po 10 dnech. Přijížděl se potom k tzv. Schmoranzově tiskové skupině, která pracovala pro odboj. Když mu hrozilo další zatčení gestapem s pomocí Dr. Zavadila přešel 18.4.1939 přes čáru do Polska. Působil v Katovicích a potom hlavně v Krakově. Po vypuknutí války se dostal spolu s tisícem našich do sovětské internace. Až do března 1940 byl internován ve starém klášteře v Jarmolinech a Maláč jako jediný se dostal do prvního transportu, který mířil na západ. Při zastávce v Bejmutu se seznámil s Lidkou Kubínovou a oženil se s ní. Koncem dubna 1940 se hlásil v Agde a začal pracovat jako zpravodajec na velitelství v Beziers. Do Anglie se dostal z přístavu Sete, ubytován v Chalmontdeley Parku a později v Leamington Spa. Stal se náměstkem prokurátora vojenského soudu. V roce 1942 byl přeložen do Londýna ministerstvem vnitra, kde jeho nadřízeným byl gen. Barik. Jeho zásluhou se začaly sbírat všechny materiály, týkající se Lidie, které potom vyšly v Praze pod názvem „LIDICE“ v roce 1945. Maláč shromažďoval také materiály proti válečným zločincům a dával je do rukou Dr. Bohuslava Ešera, který je použil před mezinárodní komisí. Po návratu do Prahy v roce 1945 nastoupil na ministerstvo vnitra k Václavu Noskovi. Byl zatčen Stb. 30.5.1948 a dostal 15 let těžkého žaláře. Nalétl s manželkou na provokatéra, který jim za peníze slibil přechod na západ, ale vydal je do rukou Stb. Byl celkem vězněn 8 a půl roku. Na svobodu se dostal v říjnu 1956. Maláčovi odešli do Kanady v říjnu 1968. Oba byli ve věku, kdy se již těžce začíná nový život v cizím prostředí, ale dokázali to. V roce 1991 se s ním v Torontě sešel tehdejší ředitel Historického ústavu čs. armády v Praze Dr. Zdeněk Jelinek a napsal o nich ve Studentských listech mj.: „Maláčovi jsou krásní a uslechli lidé, kteří prožili těžký, strastiplný život. Zůstali však nezlomeni a čisti.“ V létě v roce 1990 za nimi z Brněnské Kolonie přijel jejich přítel z války dr. Velen Fanderlík. Judr. Oldřich Maláč zemřel v Montego Bay na Jamajce 19. března 1991 a v kostele čs. baptistů v Torontě se s ním jmenem válečných veteránů rozloučil západní voják Jan Hanuš Nelan, který mj. se smutkem konstatoval, že rehabilitace Dr. Maláče nikdy nedokáže.

Podporučík Rudolf SLIVA /16.2.1912 – 22.4.1943/

Přešel do Polska 1.4.1939 a už během první scbůzky šestí se přihlásil jako zapřisovatel. Vzal si později na starost soupis všech zájemců o vstup do čs. armády, pokud byl v Krakově. Pomáhal Janu Kaletovi s ubytováním vojenské skupiny oddělené od nevojáků. Narodil se 16.2.1912 v Repišti, okr. Frydek-Místek. V Anglii se rozhodl vstoupit do RAF a po výcviku sloužil pod RAF č. 141980. Padl 22.4.1943 jako radar – operátor u 68. anglické peruti. V knize „Žit na věky“ z pera Jana Raila a V. Formánka /vydalo ji nakladatelství Osnov v Praze/ je na str. 116 tato informace: „Krátko po startu k nočnímu cvičnému letu z letiště v Coltishallu dne 22.4.1943 se letounem Beaufighter utrhli levý motor, levá podvozková noha a křídlová nadř. Letoun se dostal do vývrtky a neovladatelně se zřítil a shořel u základny Swanton Morley, 28 km západně od Coltishallu. Pilot J. Menšík s operátorem R. Slívou zahynuli. Jsou pohřbeni na hřbitově Scottow, Norfolk, hrob č. 294 a 295.“

Jeho přítel od dělostřelců mu ze žertu vyčítal, že se přebarvil na „modro“.

Rudolf Sliva byl v 90. letech povýšen na plk. let. in memoriam

Poručík Mojmir TEPLÝ /osobní data neznámá/

Pocházel z Chotěboře, sloužil u pěchoty. Fakt, že v roce 1984 navštívil Jana Kalenu v Nice, naznačuje, že spolupracoval s čs. rozvědkou a měl údajně za úkol přemluvit Kalenu k návratu do ČSSR. Jan Kalena byl zřejmě varován a s Teplým se v roce 1984 odmítl sejit. Je známo, že Teplý pracoval bez problémů i za totality v o.p. Kovošrot a údajně zemřel v roce 1986.

Přednáška Ing. Mirko Janečka – Kongres SVU – Olomouc 2004

O PARAŠUTISTECH

Syn generála R.Krzáka žil v Torontě, ale po onemocnění otce se vrátil do Poděbrad. Vyslovujeme mu naši upřímnou kondolenci. -- Máme vzácné foto Jindřicha Čoupka, nar. 2.2.1918. Účastnil operace BIVOUAC, zradou byl ve Zlíně Gestapem zatčen a v Mauthausenu popraven. Máš snímek je z Agde v r.1940 a je na něm vedle Čoupka také Holena a Staněk, který prošel para výcvikem, ale vysazen nebyl. -- Hradecký historik Martin Reichl nám sdělil, že vyšla jeho kniha "Cesty osudu", 495 stran. Zachycuje 112 životních portrétů čs. parašutistů v Anglii, kteří byli vysazeni nebo byli k výsadce připravováni. Kniha má 292 fotografií. Autor nám nesdělil, kdo knihu vydal a proto uvádíme jeho adresu: dr. M. Reichl, Mánesova 584, 500 02 Hradec Králové. -- Jarmila Doležalová, 539 57 Včelákov č.84, píše knížku o tragedii v Ležákách. Její matka roz. Štulíková byla jedna ze dvou dívek, které tragedii přežily. Kdo může Jarmile pomoci? -- Vých. parašutista Fr. Čihánek, roz. 1920, se z neznámých důvodů přihlásil Gestapu v Olomouci, prozradil na 40 lidí, kteří byli popraveni v Mauthausenu 7.5. 1942. Čihánek se ještě za války přestěhoval do Porýní a jeho poslední adresa byla v městečku Hagen. Pak jeho stopa mizí. -- Podle Jana Gazdika mimo Čurdu se projeví jako zrádci v době heydrichiády také býv. RAF letec A. Přeučil, býv. kom. funkcionář Jaroslav Fiala a Antonín Nerad, býv. štábní rotmistr čs. armády. Všichni 3 byli po válce popraveni čs. justicí. Když historik V. Šustek našel "výplatní listinu Gesapa" z r. 1942, bylo tam i jméno převora Řádu maltézských rytířů: W. Bobe udal desítky lidí, včetně Němců, kteří k němu chodili ke zpovědi. Muži z pražské čtyř hasičů /velitel já K. Tržický/, kteří pomohli Gestapu při dobývání krypty kostela v Resslově ulici, byli Gestapem vyplaceni do jednoho. Většinou peníze neutratili a po válce vrátili úřadům bankovní knížky s nevybranými částkami. Jinak se choval velitel hasičů Jaroslav Klouček. Po válce byl souzen, ale popraven nebyl. -- Předseda OV ČSBS v Uh. Hradišti, plk. Vl. Maděra, slavil 19.3.04 "87". -- Plk. Ján Černák se v Anglii sešel s angl. plk. D. Nicholsonem z SOE. Dostal i vysoké slovenské vyznamenání z rukou prezidenta SR. -- Gen. Rudolf Pernický je spokojen v útulku pro vojáky v Praze. Narodil se 1.7.1915 v Křově u Val. Meziříčí. V 50. letech byl krutě pronásledován. Odneslo to jeho zdraví.

Partyzáni skupiny Clay-Eva budou mít pamětní desku

Valašské Meziříčí (Jg) - Protifašistická odbojová skupina z druhé světové války Clay-Eva bude mít ve Valašském Meziříčí opět svou pamětní desku. Radnice nechá zhotovit její repliku, neboť originál není k nalezení.

Liitnová deska připomínající umučení osmi mezifíšských občanů, členů této odbojové skupiny, kteří 10. dubna 1945 nalezli smrt v plynové komoře koncentračního tábora v Mauthausenu, se ztratila před několika lety.

Byla snáša v polovině devadesátých let minulého století kvůli opravě zámku Zerotinů. Bohužel se ztratila. Párali jsme po ní, kde se dalo, ale bezvýsledně. Nevíme, kdo ji odstraní, ani kam ji uložil," uvedl referent pro památky Dan Žarský.

Radnice proto nechá zhotovit repliku. "Hotova bude ještě letos. Právěpodobně bude opět z liitny. Na jejím umístění se dohodneme se zástupci Svazu bojovníků za svobo-

du," uzavřel referent pro památky Dan Žarský.

Obojová skupina Clay-Eva působila na území protektorátu Čechy a Morava od dubna 1944, kdy ji sem vyslala londýnská exilová vláda.

Její hlavní úkolem byla příprava ozbrojeného povstání na východní Moravě. Za tímto účelem vytvořila rozsáhlou síť zpravodajských pracovníků. Jako jediná měla přímé spojení s odbojem v Londýně, a proto měla řádné zásobování zbraněmi z tamního zdroje. Zbraně ale z Velké Británie nepřišly a zklamání členové skupiny se přidali k partyzánům.

Přes odbojovou skupinu vsetínského továrníka Sousedíka pronikl do organizace Clay-Eva agent gestapa František Bednář a František Smid.

S jejich pomocí byla síť na konci roku 1944 rozbita a mnoho jejích členů popraveno.

Příběh výsadkáře Rudolfa Krzáka

Poděbrady - Zemřel Rudolf Krzák. Muž, jehož jméno dnes nikdo nezná, ačkoliv se za druhé světové války jako výsadkář zúčastnil nejnebezpečnějších misí v týlu nepřitele.

Ke Krzákovi se hlásí vlastně jen několik historiků a také vojáků z armádních protiteroristických sil. Generál totiž stál za druhé světové války u zrodu elitních výsadkových komand. Jedno z nich. Anthropoid (Jan Kubiš a Josef Gabčík), pak zlikvidovalo zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Krzák se tehdy v Británii připravoval k diverzním akcím společně s Adolfem Opálkou, velitelem diverzní skupiny Out Distance. Právě Opálka velel po atentátu na Heydricha sedmi československým výsadkářům (včetně Kubiše a Gabčíka), kteří vstoupili v pražském chrámu Cyrila a Metoděje osmi stovkám vojáků SS a gestapa.

Tomáš Sedláček, jeden ze dvou dosud žijících vojáků britských commandos, vzpomíná na Krzáka jako na skromného, ale zarputilého muže. "Když si vzal něco do hlavy, šel za tím jako beran, dokud to nedokončil."

Málokdo mu například před lety věřil, že dá dohromady kompletní seznam legionářů z první světové války. A jemu se to podařilo. Dnes víme, že jich bylo sto tisíc. Byl to od Rudolfa neuvěřitelný kousek. Krzák měl všechny předpoklady, aby se ho komunistický režim obával. Jeho schopnosti komunisté odměnili devíti lety těžkého žaláře. "Já publicista Jaroslav Čvančára. A nejen proto se generál tak trochu stránil veřejnosti. Přezil výsadek do týlu wehrmachtu v Itálii, dokázal se i vrátit do Británie, avšak ze zprávy, že gestapo vyvraždilo celou jeho rodinu, se výsadkář již nikdy docela nevzpamatoval."

Válečný hrdina Rudolf Krzák, jehož zastihl konec války jako velitele praporu československého armádního sboru v SSSR, se dočkal rehabilitace až po pádu komunistického režimu. Historik Eduard Stehlik jej považuje za jednoho z nejvzdělanějších vojáků. "Měl odvalu a srdce orla a citlivost básníka," dodává Čvančára.

Poslední rozloučení s Rudolfem Krzákem bude 11. května ve strašnickém krematoriu.

JAN GAZDIK

O skautech

Letošní Sněm čestného oddílu Veleno Fanderlika byl začátkem září t.r. v Kolíně. Svolavatelem byl Josef Hájek-DUCHÁČEK z Prahy. -- Vyšly "Dějiny čs. exilového skautingu-léta 1939-1992", 220 stran. Je tam spousta zajímavých informací, ale také dost chyb. Autor /Josef Čihlár-PEP/ ví, že se nemohl zachovat všem. Chyba je, že tam není zmínka o vnučce slavného sochaře F. Bílka, Aleně Bílkové-Klazarové, která byla aktivní už v lágru v Bagnoli v Itálii v r.1948 a z Uruguaye přispívala do mnohých krajských listů. /Zemřela v Chicagu 14.9.1999./ Není ani zmínka o posrpnovém exulantovi Stanislavu Marešovi z Roztok u Prahy, který žije v Austrálii. Jsou uvedeni 2 Krškové: Vladimír údajně bydlí v Torontě, Walter jinde. Také: AKI má křestní jméno Mirko..

Zajímavost ve skautském muzeu v Uherském Hradišti:

Náhrdelník Odžibvejů

Náhrdelník Odžibvejů je přesná kopie náhrdelníku, který nosí náčelník tohoto kmene. Kmen Odžibvejů je indiánský kmen, který sídlí na západ od Velkých jezer kanadských a v pohraničí mezi Spojenými státy a Kanadou (Odžibvejové, Ojibwa). Celkový počet nepřesahuje osmdesát tisíc lidí. Příbuzní jsou Čipevajové, Chippawa. Náhrdelník má velkou magickou moc, kterou přejímá majitel a hlavně nositel. Přenesou se na něho všechny vlastnosti zvířat i rostlin, které jsou v náhrdelníku reprezentovány. Našemu středu daroval tento náhrdelník bratr dr. Svatopluk Tománek z Kanady. On sám ho měl od syna náčelníka, se kterým lovil na severu už mnoho let. Náčelníkův syn obstaral všechny potřebné součásti, ze kterých se tato zajímavá věc skládá:

PŘESNÁ KOPIE NÁHRDELNÍKU, KTERÝ NOSIL NÁČELNÍK KMENE OJIBWAYŮ

DAR SVATE TOMÁNEK, KTERÝ ŽIJE V KANADĚ

KORÁLKY JSOU VYROBĚNY ZE SUCHÝCH LESNÍCH PLODŮ

VLEČÍ DRÁPY. SYMBOL RVAVOSTI, HOUŽEVNATOSTI A DRUŽNOSTI

CHOMÁČEK Z LISÍHO OHNIV. LISKA JE CHYTRÁ A LSTIVÁ

LOSÍ ŠTĚTINY. LOS JE VNEŠENÉ, MAJESTÁTNÍ A HRDÉ ZVÍŘE

VLEČÍ TESAKY. VLEČÍ JE RVAVÝ A VSTRVAVÝ, ŽÍSE VE SMĚŘE

PERŮČKA DVOKÉ KACHNY DÁVÁJÍ NOSITELI SCHOPNOST POHYBU VE VODĚ I V OVRUBČI

KORŠENKA Z MINKA CÍKÁ PŘED ZIMOU A CHLADEM

MEDVĚDÍ DRÁPSY. SYMBOL SILY A DRUŽNOSTI

PAŘÁT-OSTRUHA Z VŘEŠNÉHO KOHOUTA. SYMBOL BOJOVNOSTI

MEDVĚDÍ TESAKY DÁVÁJÍ NOSITELI SILU MEDVĚDA

SVATA TOMÁNEK

USCHLÝ OŘEŠEK CHRÁNÍ PŘED NOUZÍ A HLADEM

Parašutistický seskok podle malíře Leonarda da Vinciho se vydařil

Leonardo da Vinci byl jedním z největších duchů renesance. Vedle uměleckých děl proslul i vynálezy, které předstihly svou dobu o několik staletí. Dnes se ukazuje, že i ty nejdůležitější z nich by skutečně fungovaly. Takřkaný Milánský kodex je náhodně nalezený soubor Leonardových skic, obsahující mimo jiné ideje strojů, které bychom v jeho době (1452 až 1519) rozhodně neznali. Jsou tu lanky, letadlo, potápěcí, helikoptéra i kolo, které je nyní známým bicyklem podobné tak, že to vyrazí dech. Nejodvážnější jsou však Leonardovy práce v oblasti létání, kterými se nejvíce zabýval od roku 1483 až do roku 1505. "Z hubetu lebaté se vznese Velký pták a naplní celý vesmír úžasem," napsal si tajemnou věstbu, kterou se chystal naplnit. Jenže, co když Velký pták ztroskotá? Žádný problém. Da Vinci si pro ten případ navrhl i padák. Teprve po bezmála pěti stoletích se našel někdo, kdo byl ochoten jej vyzkoušet.

Náčrt padáku Leonarda da Vinciho.

Leonardo zanechal i jednoduchou skicu padáku. Těm dnešním se podobal jen vzdáleně. Měl tvar čtyřbokého jehlanu z látky, jehož dolní základna byla vyztužená dřevěným rámem. Umělec a konstruktér v jedné osobě se zjevně bál, aby se jeho padák při letu nezavíral. Moderní odborníci byli toho názoru, že právě tento rám by znemožnil správnou funkci zařízení. Jinými slovy parašutista by nejspíš nepřežil.

Opuštěné myšlenky

Brit Adrian Nichols však byl jiného názoru. Postavil padák přesně podle Leonardova nákresu a použil přitom látky dostupné v jeho době, stejně jako technologie a nástroje, které se v textili výrobě tehdejší Itálie používaly. Některé Leonardovy myšlenky však Nichols raději opustil. Mnohé totiž nasvědčují tomu, že podle původní představy se měl parašutista držet padákových lan rukama. Skicu však lze vykládat různě a ani ve slovním popisu

konstruktér nemluví příliš jasně. Jestliže je člověk zavěšen pod pláštěm jehlanem se základnou 12 yardů a výškou 12 yardů, může seskočit z jakékoliv výšky, aniž by se zranil," napsal da Vinci do svých poznámek. Adrian Nichols tedy měl k dispozici i rozměry.

I tak ale byl středověký padák poněkud těžký. Shazovat z výšky na hustě obydlené oblasti předem vážící přes 80 kilogramů by nemuselo dobře dopadnout. Nichols se proto po několika testech přesunul do Afriky. Pokus s padákem starým půl tisíciletí se odehrával v jižní Africe, v oblasti Mpumalanga. Důvodem pro výběr této lokality byly i příznivé meteorologické podmínky a otevřený terén. Adrian Nichols zavázal Leonardův padák pod koš horkovzdušného balonu a vystoupal do výšky 3000 metrů. Zde se od montgoliféry oddělil a zahájil sestup, který měl ověřit myšlenku renesančního génia. "Bylo to úžasné, opravdu nadherné," komentoval pohled na

padák archaických tvarů fotograf Heathcliff O'Malley, který pokus dokumentoval z paluby doprovodné helikoptéry. Fungovalo to, přestože všichni tvrdili, že to není možné," dodal.

Da Vinci by měl radost

Plymulý sestup pokračoval až do výšky 600 metrů. Tam Nicholas Leonardův padák odhodil a otevřel moderní záložní padák, kterým byl při pokusu vybaven. Panovaly totiž obavy, že dřevěné výztuhy na spodní hraně jehlanu by mohly parašutistu při dopadu na zem vážně zranit.

"Da Vinci by měl velkou radost, kdyby věděl, že jeho idea se potvrdí po pěti stoletích," komentoval Adrian Nichols výsledek experimentu. Sám Leonardo si totiž svou myšlenku nikdy neověřil - a to přesto, že existují staré záznamy o jiných odvážlivcích, kteří na podobných zařízeních skákali z vysokých věží. Obvykle však končili špatně.

JAN NOVÁK

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Kde bere býv.mukl 50.let,p.arcibis- kup J.Otčenášek, energii? Je neú- navný.

V Roztokách u Pr. odešel na večnost Jan Poláčinec,82.

v ČR žije dnes na 150.000 Václavů, a- le nejznámější je ten,co sedí na ko- ni na Václavském náměstí.--Nejvíce mě- ří Petr Huss ze Zbyšova u Brna.Má 218 cm. Hradečák V.Kozák má jen 216 cm.--Noví eurokomisaři,včetně V.Šoi- dly, přiznávali majetek.--Novou ra- kouskou velvyslankyní v Praze se stala Margot Klestilová-Löfflerová. --Sokol O.Balatka zemřel 13.4.v Par- dubicích.--Výprachtice slavily 700 let trvání.--V Luxoru v Praze lze koupit "Češtinu pro malé cizince".- Čs.ústav zahraniční,Karmelitská 25, 118 31 Praha 1, přijímá fin.dary na postavení Památníku TGM a M.R. Štefánika v Košicích. Návrh předlo- žil ak.sochař Jiří Vajce.--21.9.2004 zemřel MUDr.Anton Neuwirth,83. V 50. letech byl vězněn.V letech 94-98 byl velvyslancem SR ve Vatikánu.--R.Bat- těk napsal knížku "Jako červený Kar- kulár"./Budeme mu vděční za kopii./-- Žatecký pivovar se soustřeďuje na vývoz po té,co všichni vojáci z mě- sta odešli.--M.Paráčka a Cyril Svo- boda /dnešní ministr zahraničí/ po- ložili v r.1990 základy Severské společnosti. Má asi 400 členů a vede ji dnes p.Jaroslav Tejkal,83. Společ- nost vydávala časopis "Sobí noviny". Dnes má pravidelný časopis "Severské Listy",Dřeneč 51,537 01 Chrudim.

První absolventi Veřejné obchodní školy na obchodní akademii v Par- dubicích z roku 1947 se sešli 18.června 2004 se sešli v restauraci "U bílého koníčka"na Pernštýnském náměstí. Mezi 16ti účastníky by- la také paní Marie Zdráhalová,dříve Linhová, známá pardubická ve- slačka, která přiletěla z Nového Zélandu. /Její šéf Zdeněk Mimra byl činný v protikomunistické podzemní skupině a když se i o ní začala zajímat StB,odešla do exilu; Zdeněk Mimra žil zemřel v Ka- nadě./ Paní Marie je ve předu,2.zleva. Druhá zprava zpředu je pí- senátorka MUDr. Jaroslava Moserová. O úspěšné setkání po 57 letech se zasloužili:Jiří Filípek a Libuše Semerádová.

7.5.2004 se na Tesle pod Vinicí sešla početná skupina býv.pardubických sportovců-seniorů. O setkání se zasloužil kronikář skupiny Z.Veselík. Mezi účastníky byli známí plavci,cyklisté,fotbalisti,lehčí atleti,hoke- jisté,tenisté,boxeři atd. Bylo to vpravdě setkání legend..

Internet - od potřeby k závislosti

Kdysi se říkalo, že stačí ponořit prst do moře, abychom se spojili s celým světem. Dnes se to může říci o internetu. Ovládat internet je nezbytné pro získání lepší práce. Je nezbytné, abychom dobře a lip dělali svou práci. Internet se stal součástí všech úseků našeho života. S jeho pomocí kupujeme, prodáváme, získáváme práci, přátele, byt, partnera na jednu noc nebo celý život, rezervujeme si vstupenky do kina, divadla či na koncerty, aparátné na dovolenou, platíme účty... V okamžiku nás z neznalce změní v dobře zvyčené osoby, z laska v dobrého znalce, z úplného anonyma v známou osobnost, z polekaného nemoceho v osobu, která ví, jaké jsou symptomy a jak se léčí di- agnostikovaná nemoc. S internetem se svět stává neuvěřitelně malý - v okamžiku se můžete dozvědět, jak se mají vaši přátelé v Austrálii, zaslat jim fotku svého právě narozeného dítěte, snímek jeho prvních kroků nebo je poz- vat, aby s vámi oslavili on-line narozeniny.

Samozřejmě, není vše jen skvělé. Jako ve všem, i zde existuje i druhá strana medaile. Nejbizárnější snad byl případ, kdy psychopat prostřednictvím internetu vyvolal kolektivní se- bevraždu. Pedofilie na internetu je velkým problémem současnosti. Exi- stují stránky, které propagují násilí, nenávisť, drogu a kriminalitu všech druhů. Na některých se mohou najít přesné návody, jak používat zbraně a konzumovat drogu!

Některé lidé zastávají mínění, že nás internet spíše rozděluje než spo- juje - manžel a manželka nehovoří spolu, ale každý „chatuje“ s někým jiným, na kavu chodí mnozí lidé s přáteli, a stále častěji dli v interneto- vých kavárnách ve virtuální společ- nosti kdo ví koho, děti vysedávají mnoho hodin před počítačem, kde často najdou obsahy nepřiměřené jejich věku... Přiměřenost je jedinou formulí, která platí i pro internet. Je

jediným měřítkem, že se užitek ne- změní v opak.

DĚTEM JE TŘEBA INTERNET DÁVKOVAT

Děti jsou často dovednější uživa- tele internetu než jejich rodiče. Ne- zřídka o něm vědí více než o knihách. Podle průzkumu provedeného ve Vel- ké Británii vi šest z deseti dětí, že „ho- mepage“ označuje úvod k některé we- bové stránce, ale nedovedou vysvětlit, co znamená předmluva ke knize.

V Microsoftu se bez ohledu na po- pularitu a výnosnost rozhodli zrušit své „chat roomy“ („kčárny“), protože se zjistilo, že se každý čtvrtý uživatel mezi devíti a šestnácti lety chciel sejit s osobou, s kterou mluvil prostřednictvím internetu a dokonce deset procent se jich s neznámou oso- bou sešlo. Zjistilo se také, že se většina mladých připojuje na „chat“ z

touhy po sexu nebo vycházce, což zneužívají pedofilové.

Kromě pedofilie je problé- m i v závislosti na webu. Dokonce 40% ko- rejských teenagerů je na něho závi- slých. V průměru webem „surfuji“ asi tři hodiny denně. Kvůli tomu neprávi- delně jedí, mají potíže se vzájemnými vztahy a s udržováním osobní hygi- eny. Bylo u nich zjištěno schéma ne- sociálního chování, opsesy, dokonce halucinace. Vědci jejich rodičům ra- díli, aby jim omezili přístup k inter- netu, nabádali je ke sportování a nad- chli pro různé koníčky.

RADA

Dětem závazně omezte čas „surfo- vání“ a vybírejte obsahy. Na počíta- čích s modernější operativní sousta- vou (Windows 2000 a XP) může každý uživatel sám zneprístupnit por- nografické stránky. Po připojení na internet v Tools naleznete opec Internet Options a tam Content. V Content Advisor můžete nastavit zákaz přis- tupu na stránky s pornografickým obsahem (slova, fotky, jakékoliv aso- ciace). Na Content Advisor je možné nastavit ochranu v podobě hesla tak, že se jednou nainstalovaná blokáda nemůže měnit bez hesla. Pomoc mů- žete vyhledat i v Help anebo o ni po- žádat prodávace nebo servisera poči- tačů. Existují i specializované ochra- něné programy, které se mohou zabudo- vat do počítače. (OVI)

JEDNOU VĚTOU

Dva zajímaví nezávislí poslanci:býv.herečka Táňa Fischerová a býv.evang. farář Sváta Karásek /žil ve Švýcarsku/.--Pánové Jiří Šimandl a Josef Míka pamatují lecos z "Ja- nečkárny" na Pankráci. Žijí v Divišově,kde má to- várnou JAWA Divišov.--Z.Šedivý napsal knihu"Urano- vý GULAG";nelze ji už dostat.--V květnu 2005 to bude 60 let od skončení války a transportu smrti v Roztokách u Prahy. Město pozve 11 býv.TM-maní- ků, kteří jsou z původního počtu 42 stále živí. Účastníci se bojí v Praze a starali se o vězně, mimo celé řady místních obyvatel,včetně lékařů.- Kongresu SVU v Olomouci se účastnil také stáva- jící americký velvyslanec Wm.Cabannis.--Brněnská "Rovnost" přinesla 12.6.04 článek "Profesor Va- něk:hrdina,nebo udavač?" Vaněk-JINDRA zemřel v r.1993 ve věku 87 let. Mnohé aspekty jeho živo- ta zůstávají tajemstvím.--Zatímco Tomáš Baťa sla- vil své 90.narozeniny ve Španělském sále pražské- ho Hradu-v čele své početné rodiny, litomyšlský biskup dr.Jaroslav Škarvada oslavil své 80.naro- zeniny v arcibiskupském paláci,co by kamenem do- hodil od Hradu.--Vyšla kniha "Menší sestra I", vývoj První správy ministerstva vnitra 1953-1959. Autorem je Pavel Žáček a kniha má 450 stran. Mirko Janeček je zvečněn na str.378 jako nezver- bovatelný a spolupracovník Josefa Jostena v An- glii a jeho "Čechoslovák".--Zajímavý je také popis kariéry plk.Bohumíra Molnára,který se na- rodil jako Bohumír Motejlek v Nemošicích u Par- dubic. Ve styku s KGB figuroval jako Drábek.Au- torem studie je také Pavel Žáček,nar.1969.--Týž autor je také spoluautorem /s P.Vachalovským/ knihy "V labyrintu služeb-Jan Kavan",638 stran. --Zasluzným činem bylo vydání knihy "Český a slovenský exil 20.století",220 stran velkého formátu. Materiál sestavil Jan Kratochvil a ko- lektiv z Brna, syn J.K.Babyho-prof.Josefa Kra- tochvila,exulanta od r.1948. V knize chybí jmen- ný seznam.--Vynikající je vlastivědná revue"Va- lašsko",Horní nám.2,755 01 Vsetín. Čísla mají 52 stran.--Libor Hajda má v Bruntálu soukromé muzeum praček.Má přes 100 exponátů a všechny jsou funkční.--Pod Červenohorským sedlem u Šum- perku se staví 6 km dlouhý tunel.--Kancelář ve- řejného ochránce práv má adresu:Údolní 39, 602 00 Brno. Tel.542-542-555. Šéfem je JUDr.Otakar Motejl.--Žádosti o zpřístupnění svazků býv.StB lze poslat na Min.vnitř,pošt.příhrádka 21/ASU, 170 34 Praha 7. Jinak lze zajít do "kachlíká- ry" na Letné.--Rezervace v Penzionu Pádolí v Orlických horách:Jan Klíma,Pádolí 39, 517 03 Skuhrov n.Bělou. Výborné lyžařské terény a do- mácí strava.Jenom 270-295 Kč. za osobu a den." -V Leopoldově byl za kom.vězněn MUDr.Karel Koch.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Přes "KL" jsou k dostání knihy dr. Jaroslava Strnady "Job", "Ši-

JEDEN ZE STATEČNÝCH

ma" a "Panoptikum". Autor pracoval v RFE a redigoval švýcarský "Zpravodaj".--V Mnichově probíhá soud s L. Nižňanským; je obviněn, že na Slovensku za války sám zastřelil 20 lidí jako velitel SS-jednotky Edelweiss.--9.7.2004 zemřel v Paříži český historik Karel Bartošek. Bylo mu 74 let. Napsal několik knih o násilnostech kom. režimu v 50. letech.--V Malmö ve Švédsku je stále aktivní Standa Schottl. Žije tam od r.1950 a jako první mu orientaci poskytl hraběnka Amelie Posse: nasměrovala ho na M.Janečka, který v té době ve Skandinávii zastupoval stud. revue "Skutečnost".--Muzikolog V.T.Kovář dokončil rukopis "Cestování do rudého centra Austrálie". Žije v Sydney.--Novým českým velvyslancem v Rakousku se stal JUDr. Rudolf Jindrák, 40.--Poslední číslo "Věstníku Sokola Sydney" má 44 stran. Svědčí to o aktivitě Sokolů, ale nejzajímavější jsou 2 články Bořka Šindlera: "Černí mezi námi" /pojednává o české pekařské rodině/ a "Z tajů krás české řeči".--Čurýský resident plk. Fr. Bíl byl v Bratislavě prez. SR vyznamenán Radem Bieleho dvojkřížem II. třídy za zásluhy za 2. války a během SNP. Ceremonie se účastnil i starosta obce Lubina M. Ostrovský.--Známý malíř Luděk Holub žije a maluje v Malmö.--Ze dvou synů turnovského Pavla Krause, mají žít buď ve Švýcarsku či Švédsku.--Popel básníka Ivana Blatného/21.12.1919-5.8.1990/ byl ulo-

22. června 2004 oslavil v Limě, hlavním městě Peru, své devadesátiny podplukovník letectva v.v. Jan Novák-Holba (Jan Novák), rodák z valašské vesničky Nedašov nedaleko Valašských Klobouk, za II. světové války příslušník 311. Čs. bombardovací peruti RAF. Jan Novák byl absolvent Batovy školy práce ve Zlíně a firmou Bata byl vyslán i do světa, konkrétně do Peru. Stalo se tak v září-listopadu 1939. Byl jedním z Čechů, kteří začali v Limě budovat, zařizovat a uvádět do provozu novou továrnu na výrobu obuvi. Po útoku Japonců na Pearl Harbour a na základě výzvy prezidenta Beneše se Jan Novák snažil jako dobrovolník dostat do čs. vojska v Anglii. To se podařilo a po výcviku v Kanadě a na Bahamách byl jako radiotelegrafista-střelec přidělen k 311. peruti do posádky Josefa Pavelky, rodáka z Velkých Pavlovic. Jan Novák strávil ve vzduchu 654 hodin na sedmi typech letadel, nejvíce na Liberátorech. O konci války se dozvěděl posádka jeho letadla nad Dánskem. Do Prahy se vrátil 9. září 1945 jako štábní rotmistr a jeho služba v RAF byla oceněna šesti čs. a třemi britskými vyznamenáními. V Československu však pobyl jen krátce a již v roce 1946 se vrátil zpět do Peru. V roce 1991 byl povýšen do hodnosti podplukovníka ve výslužbě. Jan Novák se na dálku oženil s ženou z Moravy, ze Slovácka a mají spolu čtyři děti. Jan Novák i dnes, po 65 letech života v cizině, píše krásnou češtinou a zajímá se o dění ve vlasti, především v jeho rodném kraji - Valašsku. Do Čech a na Moravu se manželé Novákové podívali již několikrát na návštěvu a setkání s příbuznými a přáteli. I my se připojujeme ke gratulantům k devadesátinám!

"Bulletin Čs. ústavu zahraničního", 8/04.

Karel Drážďanský

* 5.12.1926 Nový Knín
† 19.6.2004 Mnichov

Pod jménem K. Janovský byl sport. redaktorem RFE od května r.1951. Napsal knihu "Svob. Evropa".

ZEMŘEL ANTONÍN MĚŠTAN

V německém Freiburgu, kde po léta působil jako profesor slavistiky, zemřel 30. května 2004 po dlouhé těžké chorobě ve věku třiasedmdesáti let významný český slavista, profesor dr. Antonín Měšťan. Od roku 1966 působil Měšťan v řadě západních zemí - jako hostující profesor na univerzitách ve Spojených státech amerických, přednášel v Itálii, Francii, Velké Británii, Rakousku a v dalších zemích. Těžištěm jeho práce však byla výuka slavistů na univerzitě ve Freiburgu. Po roce 1990 působil také v České republice, kde byl několik let ředitelem Slovanského ústavu Akademie věd.

Z desítek jeho vědeckých prací patří k nejznámějším původně německy vydané Dějiny české literatury 19. a 20. století, které byly později přeloženy do dalších jazyků. Dodnes jsou na mnoha univerzitách používány jako základní učebnice při výuce slavistů. Měšťan se však věnoval i překladům z krásné literatury - jen z polštiny přeložil dvanáct knih. Vědecké studie publikoval v mnoha zemích.

Měšťanova občanská aktivita - byl mj. přes dvacet let členem prezidia exilového PEN-klubu - byla oceněna řadou vysokých státních a vědeckých vyznamenání. Spolkový prezident Johannes Rau mu udělil za zásluhy o německo-českou kulturní spolupráci nejvyšší německé vyznamenání, Spolkový záslužný kříž. Český prezident Václav Havel ocenil Měšťanovu práci udělením medaile Za zásluhy. Profesor Měšťan je dále nositelem Medaile J. E. Purkyně a dalších řádů a ocenění.

žzen na Ústředním hřbitově v Brně. Zemřel v Anglii. M. Pluháček píše o Blatném román. --U Korsiky se při potápění utopil zpěvák Karel Zich, 55. --V Anglii vynikl architekt Jan Kaplický. Jeho koníčkem jsou kosmické stavby. Narodil se 18.4.1937 v Praze. --Stan Mareš z Roztok u Prahy žije v Bathurst, NSW a je autorem sbírky básní "Báje z Nového světa" /vyšla v Torontu v r.1975/. --Poslední číslo měsíčníku Čechů a Slováků v Rakousku "Klub" má 80 stran. Má vynikající barevné fotografie a obsah. Šéfredaktorkou je Helena Baslerová. --Na Tasmánii žijící "král sýrů" Milan Vyhnaněk, OBC-OA, Dr.h.c., měl loni vážnou autonehodu, měl 5 operací roztržené pravé nohy a uší se chodit v kleci. Je optimista: sní o tom, že se zas podívá do rodné lázně u Val. Meziříčí. --Otec biskup Petr Esterka navštívil české misie v Německu a ve Švýcarsku. --Prof. K. Skalický-Don Carlos se z Říma přestěhoval do Č. Budějovic. Letos měl "70". --Dr. J. Lang v Londýně "85".

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR.

NAŠI V USA

V Detroitu, MI zemřela známá pěvkyně Eva Liková, 84. --"České firmy by měly víc investovat v zahraničí" tvrdí v hovorů s redaktorem "Hospodářských novin" ekonomický expert Josef C. Brada z Arizony. --Česká vzdělávací nadace státu Texas-CEFT oslavila v Austinu 50 let své bohumilé činnosti. Spolupracuje s vydavatelem "Hospodáře" J. Vaculíkem. --Vyšly "Básně z Nového světa", 110 stran, z pera Marie Danešové-Haňkové. Pochází z Mnětic u Pardubic a do ciziny odešla v r.1950. V mládí milovala několik sportů, ale do exilu ujela na kole. --Vyšla kniha Jana Nováka z Chicaga o bratřích Našínových "Zatím dobrý" s podtitulem "Největší příběh studené války". Kniha má 800 stran a čte se jedním dechem. --Olomouc navštívil Marvin J. Marek z Texasu. Žije tam podle

scítání v r.90 na 280.000 obyvatel českého či moravského původu. --Socha Svobody v New Yorku je znovu přístupná veřejnosti. Je tam vynikající Museum přistěhovalců. --Karel Gott oslavil své 65. narozeniny mezi krajaný v New Yorku. Zpívat mu pomáhala Lucie Bílá. --Patnáct dobrovolníků z osmi zemí světa pracovalo 2 měsíce na obnově židovského hřbitova v Holešově. --National Czech and Slovak Museum and Library, 30 16th Ave. SW., Cedar Rapids, Iowa 52404, USA pošle zájemcům přehled plánovaných podniků. --Manželé Kopeckých se ze Švýcarska přestěhovali na Floridu a údajně vlastní motel The Delacado na Treasure Islandu. --"Zpravodaj" ve Washingtonu měl zajímavý článek Vlad. M. Kabeše "Tam se svět hne, kam se síla napře?". --O kom. tajných službách na Kongresu SVU v Olomouci přednášeli R. Luža, Petr Blažek a Fr. Hanzlík. Panelu předsedal dr. V. Prečan. --V Naples na Floridě žije Petr Lukeš, býv. číšník v K. Varech a sponsor ODS. Jeho aktivity kolem firmy CIMEX se stále vyšetřují. Jmenovaný žije v USA od r.1997. --Ivan Dubovický, David Kraft a Milena Secká sestavili pro české školy knížku "Češi v Americe", 45 stran. Obsáhla 5 století. Má kopie zajímavých dokumentů a fotografií. --Knihu Zdenka D. Kabelky "Lives of the Bartered", lze objednat na adrese: Publish America, Box 151, Frederick, MD. 21705, USA. --3.6. zemřel nečekaně známý am. krajan Vlastimil Folke, 78, při návštěvě Prahy. Mezi pozůstalými je manželka Eva a syn Richard. --"Valašsko" mělo vzpomínku na Josefa Stehlíského /Vsetín 5.12.1909 - Hollywood 28.4.1962/ pod názvem "S rytmem tanga v srdci". Těsně před únorem 1948 dokončil operetu "Praha nashledanou", věnovanou 311. peruti čs. letců ve Velké Británii. K uvedení nedošlo. Jinak jeho nejznámější píseň: "Praha je krásná". --Nejlepší evropské mozky utíkají do USA /"RT", 7.5.04./ --Miloš Forman dostal v Cannes fr. Řád čestné legie. --Vyšel článek "Meda Miládková - zarpulitá mecenáška" od E. Steiberové. Pokouší se koupit dům, v kterém bydlel J. Werich. --Oba synové plk. Z. Čeřovského ze Mšena mají americké občanství. --23.1.1981 zemřel v Douglasville, Georgia, poúnorový exulant a býv. čs. poslanec za Č. Krunlov Mirko Sedlák. Bylo mu 67. --"Hospodář" měl článek M. Pavlova "Vyplatí se pracovat v USA?". /Chybí tam slůvko "načerno". --Petr Círk z Broumova navštívil své příbuzné v Cedar Rapids, Iowa. --Vyšla v USA poštovní známka s Ant. Dvořákem? --v ČR údajně studuje na 1.600 amerických studentů. --Milan Janata žije údajně samotářsky v lese poblíž Plainfield, VT. --V "Kvetech" vyšel článek "Z českého učňáku do čela firmy v USA". Týká se Daniela Klímšové, 28 z Litvínova. Dnes je konsultantka v Seattle, WA v oboru mobilních telefonů. --Krajan Paul Rausnitz získal většinu akcií Meopty. --Marta Kastnerová, Cedar Hill, 1093 Forge Rd., Lexington, VA 24450, nám sdělila, že její matka Helena Koželuhová učila na Dean Junior College ve Franklin, Mass.

IN MEMORIAM

Z Denveru, Kolorádo se ozvala paní Cecil Cífková a sdělila nám, že 14.4.2004 zemřel její manžel Antonín. Měli dceru Pavlu. Toník se narodil v USA 10.8.1910, dožil se tedy požehnaného věku 94 let. Jeho život byl více než pohnutý a vrátíme se němu. Fakt je, že od chvíle, kdy "Kan. Listy" v r. 1980 začaly vycházet tiskem, byl naším hlavním spolupracovníkem v USA. Byl to vzácný muž a jako skaut musel udělat každý den nejméně jeden dobrý skutek.

Měsíčník moravského humoru

"TINKY-BANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.

Roční předplatné US\$26:40
lze poslat též na "KL".

Paní Lva Vavrouchová je původně děvče z Hané a žije poblíž St. Petersburgu na Floridě. Její domek a zahrádka jsou vždy ve vzorném stavu. Je také známá, že její grapefruty jsou vyjimečně šťavnaté. Paní Eva má něco přes 80 a je o ní známo, že pomáhá ještě starším krajanům a krajanům, pokud potřebují pomoc. Proto si zaslouží tuto pochvalu a hezký obrázek.